

2015. március 12., csütörtök

P8_TA(2015)0076

2013. évi jelentés az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról**Az Európai Parlament 2015. március 12-i állásfoglalása „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2013. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2014/2216(INI))**

(2016/C 316/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az Egyesült Nemzetek Szervezetének egyéb emberi jogi egyezményeire és eszközeire,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, és annak 25. évfordulójáról szóló 2014. november 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi nyilatkozatára ⁽²⁾, a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési programjára és Közgyűlése határozataira,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3. és 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 207. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa által 2012. június 25-én elfogadott, emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre ⁽³⁾,
- tekintettel a Tanács által 2014. június 23-án elfogadott, „Az EU éves jelentése az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban 2013-ban” című jelentésre,
- tekintettel a Tanács által 2014. július 22-én jóváhagyott, 2013-ban a KKBP fő szempontjairól és alapvető választásairól szóló éves jelentésre,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió fejlesztésre és külső támogatásra vonatkozó politikájáról és annak 2013. évi végrehajtásáról szóló, 2014. augusztus 13-án elfogadott 2014. évi éves jelentésére (COM(2014)0501) és annak kísérő dokumentumaira,
- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2012. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2013. december 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió emberi jogokra vonatkozó iránymutatásaira,
- tekintettel az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatások kiadásának tizedik évfordulója alkalmából 2014. június 23-án elfogadott tanácsi következtetésekre,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0070.

⁽²⁾ A/RES/55/2.

⁽³⁾ A 11855/2012 tanácsi dokumentum.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0575.

2015. március 12., csütörtök

- tekintettel az emberi jogi jogvédőket támogató uniós politikákról szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésével kapcsolatos sürgősségi állásfoglalásokra,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 25. ülészsaka tekintetében az EU prioritásairól szóló, 2014. március 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 69. ülészsaka kapcsán a Tanácshoz intézett, 2014. április 2-i ajánlására ⁽³⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságnak nyújtott uniós támogatásról: a kihívásokkal való szembenézésről és a nehézségek leküzdéséről szóló, 2011. november 17-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az agresszió bűncselekményéről szóló, 2014. július 17-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról szóló, 2011. július 7-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A sajtó és a média szabadsága a világban” című, 2013. június 13-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Bizottságnak, valamint a Bizottság alelnökének/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a „Partnerség a dél-mediterrán térséggel a demokráciáért és a közös jólétért” című, 2011. március 8-i közös közleményére (COM(2011)0200),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló, 2012. december 20-i határozatára ⁽⁸⁾,
- tekintettel a kínzás világszerte történő felszámolásáról szóló, 2014. március 11-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló 1236/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325., 1820., 1888., 1889. és 1960. számú határozatára,
- tekintettel a Tanács által 2011. május 13-án elfogadott, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú ENSZ BT-határozatok uniós végrehajtására vonatkozó átfogó megközelítés európai uniós mutatóiról szóló jelentésre,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa (UNHRC) által a 2011. június 16-i 17/4. sz. határozatban elfogadott, a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó ENSZ-keretrendszer végrehajtásáról rendelkező, az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó alapelvekre,
- tekintettel a Bizottság által 2013. június 17-én közzétett, az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvek végrehajtásáról szóló ikt (információs és kommunikációs technológiák) ágazati útmutatóra,

⁽¹⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 69. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 115. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0013.

⁽⁶⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 165. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0274.

⁽⁸⁾ A/RES/67/176.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0206.

⁽¹⁰⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 107. o.

2015. március 12., csütörtök

- tekintettel az UNHRC 2014. június 26-i határozatára, amely egy nyílt végű kormányközi munkacsoport létrehozására szólít fel, amelynek feladata „egy jogilag kötelező erejű, nemzetközi eszköz kidolgozása lenne, amely emberi jogi vonatkozásban szabályozná a transznacionális társaságok és egyéb üzleti vállalkozások tevékenységét”,
 - tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciazáradékról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „Az emberi jogok és a szociális és környezetvédelmi normák a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban” című, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az éghajlatváltozás által támasztott követelmények összefüggésében a nemzetközi kereskedelempolitikáról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című dokumentumról szóló, 2012. május 14-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a kasztok szerinti megkülönböztetésről szóló, 2013. október 10-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak és a Bizottság alelnöke/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A konfliktusok által érintett és magas kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes beszerzése: Az integrált uniós megközelítés kialakítása felé” című, 2014. március 5-i közös közleményére (JOIN(2014)0008),
 - tekintettel az ENSZ korrupció elleni egyezményére (UNCAC),
 - tekintettel a „Korrupció a köz- és a magánszférában: hatása az emberi jogokra a harmadik országokban” című, 2013. október 8-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Tanácsnak az EU átfogó megközelítéséről szóló, 2014. május 12-i következtetéseire,
 - tekintettel a Tanácshoz intézett, az ENSZ védelmi felelősségre vonatkozó elvéről (R2P) szóló, 2013. április 18-i ajánlására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0023/2015),
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikke tovább erősítette az EU kötelezettségvállalásait arra, hogy olyan közös kül- és biztonságpolitikát alakítson ki, amelyet a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás, a nemzetközi jog és igazságszolgáltatás előmozdítása, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában, az Európai Unió Alapjogi Chartájában és a nemzetközi jogban foglalt elvek tiszteletben tartásának elvei vezérelnek; mivel az EUSZ 6. cikke szerint „az Unió csatlakozik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez”;
- B. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 207. cikke előírja, hogy a közös kereskedelempolitikát az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni;

⁽¹⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 101. o.⁽²⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.⁽³⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 31. o.⁽⁴⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 94. o.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0420.⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0394.⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0180.

2015. március 12., csütörtök

- C. mivel az emberi jogok egyetemességének és oszthatatlanságának tiszteletben tartása, előmozdítása és védelmezése az EU kül- és biztonságpolitikájának alapja; mivel az emberi jogok egyetemességét komolyan megkérdőjelezi számos tekintélyelvű rezsim, különösen a multilaterális fórumokon;
- D. mivel a világ népességének több mint fele még mindig nem demokratikus rendszerekben él, és az elmúlt években a szabadság világszerte folyamatosan csökkent;
- E. mivel a demokratikus rendszereket nem csak az határozza meg, hogy választásokat rendeznek, hanem az is, hogy tiszteletben tartják a jogállamiságot, a szólásszabadságot, az emberi jogokat, valamint a független bíróságokat és a pártatlan közigazgatást;
- F. mivel az EU hitelességét a külkapcsolatokban és a nemzetközi szintén erősíteni fogja belső és külső politikáinak a demokrácia és az emberi jogok terén megfigyelhető növekvő következetessége;
- G. mivel a Bizottság új alelnöke/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője kijelentette, hogy az emberi jogok az egyik átfogó prioritását jelentik, és azok érvényesülését irányítúként kívánja használni a harmadik országokhoz fűződő valamennyi kapcsolatban; mivel megismételte az EU amellelleti elkötelezettségét is, hogy „kivételesen” a külkapcsolatok valamennyi területén előmozdítja az emberi jogokat; mivel 2015 elején az EU napirendjén lesz az emberi jogokra és demokráciára vonatkozó új uniós cselekvési terv elfogadása, valamint az EU emberi jogi különleges képviselője megbízatásának megújítása;
- H. mivel 2014. június 23-án a Tanács elfogadta az emberi jogok és a demokrácia 2013-ban tapasztalt globális helyzetéről szóló uniós éves jelentést, amely felöleli az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keret és cselekvési terv végrehajtásának első teljes évét; mivel 2013 egyben az EU emberi jogi különleges képviselője megbízatásának az első teljes éve is volt; mivel e képviselőnek támogatnia kell az Uniót tevékenységeinek koordinálásában, hogy egyértelműbbé és láthatóbbá tegye az emberi jogok – különösen a nők jogainak – világszerte történő érvényesítésének előmozdítása érdekében végzett munkáját;
- I. mivel az emberi jogok és a demokrácia 2013-ban tapasztalt globális helyzetéről szóló uniós éves jelentés, valamint a beszámolási időszakát követő események kérelhetetlenül emlékeztetnek arra, hogy milyen súlyos emberi árá van az emberi jogok be nem tartásának; mivel az EU-ra nézve káros következményekkel jár az, ha a harmadik országokban nem tartják be az emberi jogokat, hiszen az emberi jogok tiszteletben tartásának elmulasztása és a legitím demokratikus részvétel hiánya instabilitáshoz, bukott államokhoz, humanitárius válságokhoz és fegyveres konfliktusokhoz vezet, olyan jelenségekhez, amelyekre az EU köteles reagálni;
- J. mivel a hatékony multilateralizmus iránti uniós elkötelezettség – melynek sarokkövét az ENSZ képezi – az Unió külpolitikájának szerves része, és abban a meggyőződésben gyökerezik, hogy az egyetemes szabályokon és értékeken alapuló többoldalú rendszer a legalkalmasabb a globális válsághelyzetek, kihívások és fenyegetések kezelésére;
- K. mivel az EU és tagállamai létrehozása óta rendíthetetlen szövetségesei a Nemzetközi Büntetőbíróságnak, pénzügyi, politikai, diplomáciai és logisztikai támogatást nyújtva számára, miközben előmozdítják a Római Statútum egyetemességét, és a Bíróság függetlenségének erősítése érdekében védelmezik annak sérthetlenségét;
- L. mivel 2014. július 17-i állásfoglalásában a Parlament megismételte a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma – többek között az agresszió büntetével kapcsolatos – kampaljai módosításainak elfogadása melletti erőteljes támogatását, és felszólított valamennyi uniós tagállamot, hogy ezeket ratifikálja és építse be nemzeti jogszabályaiba; mivel az agresszió bűncselekményével kapcsolatos módosítás hozzá fog járulni a nemzetközi szintű jogállamisághoz, valamint a világ békéjéhez és biztonságához azáltal, hogy visszatartó szerepet játszik az erőszak jogellenes alkalmazásával szemben, és ezáltal proaktívan hozzájárul az ilyen bűncselekmények megelőzéséhez és a tartós béke megszilárdításához;

2015. március 12., csütörtök

- M. mivel az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának New Yorkban, 2015. március 9–20-án tartandó 59. ülészakának fő témája a Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform nyomán követése lesz, beleértve a végrehajtását akadályozó jelenlegi kihívásokat is, és ezért az ülészak a nemek közötti egyenlőség elérésére és a nők társadalmi szerepvállalásának növelésére, valamint arra is összpontosít, hogy milyen lehetőségek vannak a nemek közötti egyenlőség elérésére és a nők társadalmi szerepvállalásának növelésére a millenniumi fejlesztési célok 2015 utáni menetrendjében;
- N. mivel a minden gyermek számára ingyenes alapfokú oktatás a gyermekek jogairól szóló, 1989. évi ENSZ-egyezményben meghatározott alapvető jog; mivel a gyermek- és felnőttoktatás hozzájárul a szegénység és a gyermekhalandóság csökkentéséhez és a helyes környezetvédelmi gyakorlatok előmozdításához; mivel az oktatáshoz való egyetemes hozzáférés szorosan kapcsolódik a nemek közötti egyenlőségre irányuló millenniumi fejlesztési célhoz, elsősorban az alapfokú oktatás befejezése terén; mivel ezt a célt még messze nem sikerült elérni;
- O. mivel fegyveres konfliktusok idején a nők és a gyermekek – többek között a női és gyermekkorú menekültek, menedékkérők és hontalan személyek – alkotják a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportjait, és mivel a humanitárius válságok alatt a lakóhelyüket elhagyni kényszerült serdülő lányokat lényegesen nagyobb veszély fenyegeti;
- P. mivel a nőkkel szembeni megkülönböztetés és erőszak semmilyen formája – többek között a szexuális visszaélés, a női nemi szervek megcsonkítása, a kényszerházasságok, az úgynevezett „becsületbeli bűncselekmények”, a nők üzleti célú szexuális kizsákmányolása és a családon belüli erőszak – sem igazolható semmilyen politikai, társadalmi, vallási vagy kulturális, sem a népi vagy törzsi hagyományokra alapozott indokkal;
- Q. mivel egyértelmű kapcsolat van a korrupció és az emberi jogok megsértése között; mivel az állami és magánszektorban előforduló korrupció tartósítja és súlyosbítja az egyenlőtlenséget és a megkülönböztetést, és következésképpen megakadályozza a polgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogok egyenlő gyakorlását; mivel bebizonyosodott, hogy a korrupciós cselekmények gyakran összekapcsolódnak az emberi jogok megsértésével, a hatalommal való visszaéléssel és az elszámoltathatóság hiányával;
- R. mivel a munkajogok és a szakszervezeti jogok világszerte súlyos támadásoknak vannak kitéve, miközben a vállalatok működési módja mély hatást gyakorol a munkavállalók, a közösségek és a fogyasztók jogaira Európán belül és kívül; mivel a nemzetközi emberi jogi normák kötelezik az államokat az emberi jogok oltalmazására, valamint annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó vállalatok ne sértsék meg az emberi jogokat, és hogy az áldozatok számára hatékony jogorvoslati formák álljanak rendelkezésre;
- S. mivel az üzleti közösség fontos szerepet tölt be az emberi jogok előmozdításában, és mivel ezek az erőfeszítések kifejezetten kívánatosak, és azokat az állami intézményeknek világszerte támogatniuk kell; mivel az emberi jogok előmozdítását a kormány és a magánszektor közötti együttműködés platformjának kell tekinteni;
- T. mivel a harmadik országoknak kínált továbbfejlesztett általános preferenciarendszerbe (GSP+) kötelezően bele kell foglalni az emberi jogokra és a munkajogokra vonatkozó nemzetközi egyezmények tiszteletben tartására irányuló záradékot;
- U. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 16. cikke rögzíti, hogy a nagykorú férfiak és nők fajon, nemzetiségen vagy valláson alapuló korlátozás nélkül jogosultak házasságot kötni és családot alapítani, és a férfiakat és nőket egyenlő jogok illetik meg a házasság tekintetében, annak tartama alatt és felbontásakor, és hogy házasságot csak a jövőbeni házastársak szabad és teljes beleegyezésével lehet kötni;
- V. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 14. cikke elismeri, hogy mindenkinek joga van az üldözés elől más országban menedéket keresni; mivel a menekültek helyzetéről szóló ENSZ-egyezmény egyértelműen megállapítja, hogy minden menekült különleges védelemre jogosult, és egyetlen állam sem utasíthat ki vagy küldhet vissza menekülteket olyan területre, ahol üldözéssel vagy életük vagy szabadságuk veszélyeztetésével szembesülnek;
- W. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikke elismeri a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való jogot; mivel a vallás és meggyőződés szabadságával kapcsolatos jogsértések száma jelentősen megnövekedett, többek között a vallási vetületű konfliktusok növekvő száma következtében;

2015. március 12., csütörtök

- X. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 25. cikke elismeri, hogy minden személynek joga van saját maga és családja egészségének és jólétének biztosítására alkalmas életszínvonalhoz, amelynek részeként az anyaság és a gyermekkor különleges segítségre és támogatásra jogosítanak, beleértve az orvosi ellátást; mivel 25. évfordulóját ünnepli a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény, amely a légszelebb körben ratifikált emberi jogi szerződés; mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 26/28 sz. határozata felhívja az ENSZ Emberi Jogi Tanács Szociális Fórumának következő ülését, hogy az elérhető legmagasabb szintű fizikai és mentális egészséghez fűződő, mindenkit megillető joggal összefüggésben összpontosítson a gyógyszerekhez való hozzáférésre; mivel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) alapokmánya rögzíti, hogy az elérhető legmagasabb szintű egészséghez való jog gyakorlása fajtól, vallástól, politikai meggyőződéstől, valamint gazdasági vagy szociális körülményektől függetlenül minden ember egyik alapvető joga;
- Y. mivel az éghajlatváltozás hatásai, így a hőmérséklet-emelkedés, a tengerszint emelkedése és a szélsőségesebb éghajlat, súlyosbítani fogják a globális instabilitás által támasztott kihívásokat, és ebből adódóan növelik a súlyos emberi jogi jogsértések veszélyét;
- Z. mivel a biztonságos ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés olyan emberi jog, amely a megfelelő életszínvonalhoz való jogból eredeztethető, és elválaszthatatlanul kapcsolódik az elérhető legmagasabb szintű fizikai és mentális egészséghez fűződő, valamint az élethez és az emberi méltósághoz való joghoz; mivel mintegy 2,6 milliárd ember – a fejlődő világ fele – még egyszerű „fejlettebb” latrinával sem rendelkezik, 1,1 milliárd ember pedig semmiféle ivóvízhez nem fér hozzá;
- AA. mivel ez a jelentés – amely egyúttal a Tanács által elfogadott, az emberi jogok és a demokrácia 2013-ban tapasztalt globális helyzetéről szóló uniós éves jelentésre adott válasz – az ezen a szakpolitikai területen folytatott uniós tevékenységek előretérő elemzése; mivel az előző éves jelentésekről és az EU emberi jogi stratégiájának felülvizsgálatáról szóló állásfoglalásaiban a Parlament hangsúlyozta annak szükségességét, hogy folyamatosan vizsgálja az emberi jogok dimenziójának a tevékenységeibe való beépítésével és a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság megsértése tekintetében elfogadott sürgős állásfoglalásainak, valamint az EU harmadik államokkal kötött összes megállapodásában szereplő emberi jogi és demokráciazáradékok tiszteletben tartásának nyomon követésével kapcsolatos saját gyakorlatait;

Az emberi jogok központi helye az EU külső politikáiban

1. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának preambuluma megerősíti, hogy az EU „tevékenységei középpontjába az egyént és az emberi méltóságot állítja”;
2. felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy az emberi jogokat kezeljék központi elemként az Unió harmadik országokhoz fűződő valamennyi kapcsolatában – beleértve a stratégiai partnereket is – és minden magas szintű nyilatkozatban és találkozón; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU emberi jogi politikáját hatékonyan, következetesen és koherens módon, az EUSZ 21. cikkében és az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretben meghatározott egyértelmű kötelezettségekkel összhangban hajtsák végre; üdvözlí, hogy a Bizottság új alelnöke/az Európai Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselője határozottan kinyilvánította szilárd elkötelezettségét ezen elvek végrehajtása mellett;
3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok egységesen lépjenek fel az emberi jogok oszthatatlanságának, sérthetlenségének és egyetemességének támogatása mellett, és ratifikálják az ENSZ által elfogadott valamennyi nemzetközi emberi jogi okmányt; felhívja az EU-t, hogy az EUSZ 21. cikkével összhangban tartsa fenn az emberi jogok oszthatatlanságát és sérthetlenségét, beleértve a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában rögzített jogokat is; felhívja az EU-t, hogy a harmadik országokkal és regionális szervezetekkel kezdeményezett kapcsolatának alapjaként mozgátsa még inkább elő az egyetemes emberi jogokat, mind a politikai, mind pedig az emberi jogi párbeszédekben és a kereskedelmi tárgyalásokban;
4. üdvözlí a Bizottság azon döntését, hogy a jogállamiság követelményét a bővítési folyamat középpontjába helyezi; sürgeti az EU-t, hogy a bővítési folyamat során szorosan kövesse nyomon az emberi jogokat és a kisebbségekhez tartozó személyek jogait védő rendelkezések végrehajtását;

2015. március 12., csütörtök

5. figyelmeztet azonban annak nem szándékolt következményeire, ha folyamatosan bővítik az emberi jogok listáját, és ideológiailag vagy politikailag vitatott kérdéseket vesznek fel, mivel ez végső soron csökkentheti az emberi jogok egyetemessége és oszthatatlansága valódi eszméjének általános támogatottságát;

6. rámutat arra, hogy az emberi szenvedés mellett az EU-nak figyelembe kell vennie az emberi jogok be nem tartásának valamennyi egyéb következményét is, amennyiben az emberi jogok tiszteletben tartásának elmulasztása és a legitim demokratikus részvétel hiánya instabilitáshoz, bukott államokhoz, humanitárius válságokhoz és fegyveres konfliktusokhoz vezet, olyan jelenségekhez, amelyek akadályozzák az EU által a fejlesztési politikája keretében tett erőfeszítéseket, és amelyekre az EU vagy a tagállamai kötelesek reagálni a kül- és biztonságpolitika területén; ezzel összefüggésben üdvözlí az EU arra irányuló közelmúltbeli erőfeszítéseit, hogy az emberi jogi jogsértéseket felvegye a válságmegelőzéssel kapcsolatos korai riasztási mátrixába; mindazonáltal határozottabb megelőző fellépésre szólít fel, és sürgeti az alelnököt/főképviselőt, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki egy emberi jogokon alapuló válságmegelőzési komponenst, amelyet be kell illeszteni a külső konfliktusokkal és válságokkal kapcsolatos átfogó uniós megközelítésbe, valamint a következő felülvizsgált európai biztonsági stratégiába;

7. véleménye szerint az EU-nak, beleértve küldöttségeit is, fel kellene ismernie azokat a korai jeleket, mint például a kisebbségek elnyomását és az emberi jogok megsértését, amelyek esetleges konfliktusokra és humanitárius katasztrófákra utalnak; felhívja az EU-t, hogy alakítson ki bevált gyakorlatokat az emberi jogok előmozdítására és védelmére katasztrófát vagy válságot követően, külön figyelmet fordítva a fogyatékossgal élőkre, a nőkre és gyermekekre és egyéb kiszolgáltatott csoportokra, oly módon, hogy adatokat szolgáltasson és megfelelő intézkedéseket tesz a fogyatékossgal élőkre történő konkrét hivatkozásokkal, a fogyatékossgal élőkre is kiterjedő katasztrófakockázat csökkentésére vonatkozó tervek rendelkezésre állásával, az érintett szolgáltató személyzet valamennyi tagjának képzésével, valamint a hozzáférhető vészhelyzeti menedékhelyek és katasztrófavédelmi helyszínek arányával kapcsolatban, a kárenyhítés, helyreállítás és újjáépítés során az emberi jogok általános érvényesítésére összpontosítva, miközben tiszteletben tartja az emberiség, pártatlanság, semlegesség és függetlenség humanitárius elveit, valamint a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos, igényeken alapuló megközelítést;

8. szorgalmazza, hogy az Unió biztosítsa szinergiákat a Stabilitási Eszköz, a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) és a Demokráciáért Európai Alapítvány kínálta támogatási lehetőségek között;

9. mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a terrorizmus következtében világszerte egyre több a súlyos emberi jogi jogsértés; utal a 2014-es jelentésre, amely 2012-ről 2013-ra a terrorista tevékenységek gyakoriságának 62 %-os emelkedését jelezte, továbbá azt, hogy ugyanezen időszakban 15-ről 24-re nőtt azon országok száma, ahol 50-nél több halálos áldozatot követelő terrortámadást követtek el; sürgeti az alelnököt/főképviselőt és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy tekintettel a terrorista tevékenység erősödésére, működjenek együtt jobban és hatékonyabban a kormányokkal a terrorizmus valamennyi formája elleni küzdelemben;

10. fenntartja, hogy a népiirtás és egyéb emberiség elleni bűncselekmények tagadása, valamint a rasszista indíttatású, idegengyűlöleten vagy vallási csoport elleni gyűlöleten alapuló cselekmények az emberi jogok és alapvető szabadságok egyértelmű megsértését jelentik, és ekként elítélendő;

11. felhívja Federica Mogherini alelnök/főképviselőt és az uniós külügyminisztereket, hogy rendszeresen tűzzék a Külügyek Tanácsának napirendjére az emberi jogi jogvédők, újságírók, politikai aktivisták és a jogukat békés úton gyakorlók szabadon bocsátása érdekében tett uniós erőfeszítések ügyét;

Az emberi jogok és a demokrácia globális helyzetéről szóló uniós éves jelentés mint az Unió emberi jogi és demokráciapolitikájának jelentéstételi eszköze

12. üdvözlí, hogy a Tanács elfogadta az emberi jogok és a demokrácia 2013-ban tapasztalt globális helyzetéről szóló uniós éves jelentést; felkéri az új alelnököt/főképviselőt, hogy kötelezze el magát amellett, hogy a jövőben részt vesz a Parlament plenáris ülésén kifejezetten az EU emberi jogi és demokráciapolitikájáról tartandó két éves vitán, hogy előterjeszti az uniós jelentést, és választ ad a Parlament jelentésére;

13. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság nem adott írásbeli választ a Parlamentnek „Az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban” című 2012. évi éves jelentésről szóló, fentebb említett állásfoglalására, és úgy véli, hogy ezek az írásbeli válaszok rendkívül fontosak a témában folytatott intézményközi együttműködéshez, és azokat nem helyettesítheti a plenáris ülésen folytatott vita, amely kevesebb időt biztosít az elmélyült végiggondolásra és a Parlament által felvetett összes pont szisztematikus megválaszolására;

2015. március 12., csütörtök

14. üdvözli, hogy az EKSZ és a Bizottság átfogóan és egyértelműen beszámol a jelentéstételi időszakban végrehajtott uniós fellépésekről; megismétli azonban azon véleményét, hogy különösen az országjelentéseknek lehetővé kell tenniük a főbb pozitív és negatív trendek áttekintését, valamint értékelniük kell az uniós fellépés hatékonyságát; megjegyzi, hogy az alaposabb nyilvános jelentéstétel – amely az eddig bizalmas uniós emberi jogi országstratégiákban meghatározott prioritásokon és mutatókon alapul – ösztönözné az emberi jogi feltételeesség következetesebb végrehajtását és az uniós politikák emberi jogi hatásának értékelését;

15. fenntartja azt a véleményét, hogy az uniós intézményeknek együttesen kellene törekedniük az emberi jogok és a demokrácia globális helyzetéről szóló éves jelentés formátumának javítására azzal a céllal, hogy a lakosság széles körét érhesse el és emellett megőrizhesse az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keret és cselekvési terv végrehajtási jelentéseként rá jellemző átfogó jelleget; megismétli, hogy készen áll az uniós intézmények között a jövőbeli jelentések elkészítése során folytatott aktív és konstruktív együttműködésben való részvételre; megismétli azon kérését, hogy az éves jelentésbe illesszenek be egy szakaszt a cselekvési terv tagállamok általi végrehajtásáról;

Az uniós stratégiai keret és cselekvési terv végrehajtása

16. ismételtlen kifejezésre juttatja, hogy nagyra értékeli a Tanács által 2012-ben elfogadott, az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretet és cselekvési tervet, amelyet fontos fejleménynek tekint a szakpolitika fejlődésének megújításában, valamint az EU Szerződésből eredő azon kötelezettségvállalásának megerősítésében, hogy „kivételek nélkül” általánosan érvényesíti az emberi jogokat az EU valamennyi külső politikájában;

17. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok kérdése az Unió külső tevékenységének alapvető jelentőségű részévé, kétoldalú, sokoldalú és intézményi kapcsolataiban identitása valós elemévé vált;

18. nagyra értékeli az EKSZ és a Bizottság erőfeszítéseit, hogy jelentést tettek a Parlamentnek az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó első uniós cselekvési terv végrehajtásáról; felhívja az alelnököt/főképviselet és az EKSZ-t, hogy vonja be a tagállamokat, a Bizottságot, a Parlamentet, a civil társadalmat, valamint a regionális és nemzetközi szervezeteket a 2015 elején hatályba lépő új cselekvési terv elfogadásához vezető felülvizsgálatba és konzultációkba; üdvözli az arra irányuló vitákat, hogy az új cselekvési tervben a célkitűzéseket jobb fontossági sorrendbe állítsák, továbbá javítsák ezen uniós külpolitikai eszköz érthetőségét, hatékonyságát és egységességét, azonban óva int attól, hogy szűkítsék a cselekvési terv hatókörét vagy engedjenek az emberi jogok általános érvényesítésére irányuló célokból az uniós szakpolitikai területeken;

19. szorgalmazza, hogy az EU külső tevékenységének összes szereplője azonosuljon az EU emberi jogokkal kapcsolatos külpolitikájával és annak különböző eszközeivel, és hogy az összes szereplő átfogóan vegye figyelembe az emberi jogokat, többek között azzal, hogy az érintett tisztviselőknek rendszeres képzéseket szerveznek az emberi jogokról;

20. aggodalmának ad hangot különösen a stratégiai keretben vállalt azon kötelezettség végrehajtásával kapcsolatban, hogy az emberi jogokat központi elemként kezelik az Unió harmadik országokhoz fűződő kapcsolataiban, beleértve a stratégiai partnereket is; ezért sürgeti az alelnököt/főképviselet és az EKSZ-t, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a kötelezettségvállalás végrehajtására és annak biztosítására, hogy az emberi jogokat általánosan érvényesítsék az EU stratégiai partnereihez fűződő kapcsolataiban olyan kiemelten fontos kontextusokban, mint a csúcstalálkozók és a tanácsi következtetések; ajánlja továbbá, hogy amennyiben valamely olyan partnerország, amellyel megállapodást kötöttek, súlyosan megsérti az emberi jogokat, az EU tegyen hatékonyabb lépéseket a megállapodásban szereplő emberi jogi záradékokban előírt megfelelő szankciók végrehajtására, ideértve a megállapodás esetleges (ideiglenes) felfüggesztését;

21. felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy az összes többi biztossal egyeztetve dolgozzon ki olyan programot, amely általánosan érvényesíti az emberi jogokat a különböző uniós tevékenységekben, különösen a fejlesztés, a migráció, a környezetvédelem, a foglalkoztatás, az internetes adatvédelem, a kereskedelem, a beruházások, a technológia és az üzlet területén;

22. üdvözli az alelnököt/főképviselet azon nyilvános kijelentését, hogy felül kell vizsgálni az EU valamennyi stratégiai partnerével, például Kínával és Oroszországgal kapcsolatos stratégiáját, és felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy hivatali ideje alatt kezelje kiemelten az emberi jogokat ezen országok tekintetében, tisztázva azt, hogy az emberi jogok súlyos megsértése veszélyezteti az EU és a stratégiai partnerei közötti kétoldalú kapcsolatokat;

2015. március 12., csütörtök

Az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének megbízatása

23. elismeri az EU emberi jogokkal foglalkozó első különleges képviselője megbízatásának fontosságát, és elismerését fejezi ki a jelenlegi megbízottnak az eddig elvégzett munkájáért; arra ösztönzi az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjét, hogy növelje az Unió láthatóságát és szerepvállalását a megfelelő multilaterális szervezetekben és regionális emberi jogi mechanizmusokban (az ENSZ-ben, az Európa Tanácsban, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetben, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetben, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségében, az Afrikai Unióban és az Iszlám Együttműködés Szervezetében), mozdítsa elő az uniós emberi jogi iránymutatásokban megjelenő alapvető uniós tematikus prioritásokat, munkálkodjon világszerte a civil társadalom felelősségvállalásának ösztönzésén, és járuljon hozzá az EU emberi jogi politikájának általános érvényesítéséhez, koherenciájához, következetességéhez és hatékonyságához, valamint a csendes és nyilvános diplomácia közötti megfelelő egyensúly megteremtéséhez; elismeri, hogy láthatóbbá kell tenni az emberi jogi különleges képviselő szerepkörét, akinek a megfelelő koordináció érdekében az Európai Unió intézményeiben működő különböző szolgálatok támogatásával saját kezdeményezési és nyilvános felszólalási joggal kell rendelkeznie;

24. felhívja a Tanácsot, hogy általános elvként fogadja el azt a gyakorlatot, hogy a földrajzi területekért felelős uniós különleges képviselők megbízatásába módszeresen beépítik az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjével folytatott együttműködést;

25. kéri az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselője pozíciójának fenntartását annak állandó tisztséggé alakítása érdekében, biztosítva számára a szerepének teljes betöltéséhez szükséges eszközöket, beleértve a nyilvános diplomácia alkalmazásának lehetőségét;

Az EU emberi jogi és democráciapolitikájának belső és külső koherenciája

26. hangsúlyozza, hogy az Unió emberi jogi politikájának következetesen összhangban kell állnia a Szerződésből eredő kötelezettségekkel, biztosítva a belső és külső politikák közötti összhangot, és elkerülve a kettős mérce alkalmazását; ezért kéri, hogy a Külügyek Tanácsa fogadjon el következtetéseket a stratégiai partnerek tekintetében az emberi jogokról; ebben az összefüggésben határozzanak meg a tagállamok és az uniós tisztviselők számára közös küszöbértékeket azon emberi jogi aggályokkal kapcsolatban, amelyeket minimumként fel kell vetniük a stratégiai partnereik előtt, szem előtt tartva eközben az egyes országok helyzetének körülményeit;

27. hangsúlyozza, hogy az Unió harmadik országokra vonatkozó egységes fellépése hitelességének és ennél fogva hatékonyságának feltétele, továbbá hogy a különbségek és az egységesség hiánya veszélyezteti a fellépése hatékonyságát, és olykor hatástalanná teszi az emberi jogokkal kapcsolatban kinyilvánított álláspontjait; emlékeztet arra, hogy a felmerülő számos nehézség ellenére a külpolitika területén az egységesség továbbra is kiemelt cél, amelynek az összes szakpolitikai szereplő megbízatásának középpontjában kell állnia.

28. mindemellett alapvető fontosságúnak tartja, hogy a harmadik országokkal való kapcsolataiban az Unió által az emberi jogokra vonatkozóan felállított követelmények a tagállamokra is egyenlően érvényesek legyenek; ezért emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament éves jelentést fogad el az alapvető jogok uniós helyzetéről, amelyet az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság készít el;

29. felhívja az EKSZ-t, hogy erősítse meg az emberi jogok védelmezésére szánt uniós források irányítását, ellenőrzését és elszámoltathatóságát;

30. rámutat azokra a jelentős kihívásokra, amelyeket Oroszország teremtett azzal, hogy annektálta a Krím félszigetet, és folyamatosan részt vesz a kelet-ukrajnai katonai műveletekben; hangsúlyozza, hogy ez az agressziós politika folytatása annak, hogy Oroszország a tekintélyelvű rendszer felé tolódik, és az országban romlik az emberi jogok helyzete; hangsúlyozza, hogy Oroszország immár „stratégiai kihívás” az EU számára, és többé nem felel meg a stratégiai partnerség kritériumainak;

31. felhívja az EU-t, hogy hatékonyan kezelje a belső emberi jogi kihívásokat, mint például a romák helyzetét, a menekültekkel és migránsokkal szembeni bánásmódot, az LMBTI-személyekkel szembeni megkülönböztetést, a fogvatartási körülményeket és a média szabadságát a tagállamokban, hogy külső emberi jogi politikájában fenntarthassa hitelességét és következetességét; sajnálatosnak tartja, hogy a roma kisebbség továbbra is megkülönböztetéssel, rasszizmussal és társadalmi kirekesztéssel szembesül mind az Európai Unióban, mind pedig a nyugat-balkáni tagjelölt országokban és Törökországban; e tekintetben megjegyzi, hogy a kisebbségek jogainak tiszteletben tartása a Bizottság 2014–2015-re vonatkozó bővítési stratégiájában az egyik legfőbb kihívásként szerepel;

2015. március 12., csütörtök

Az EU emberi jogi politikai eszközei

Emberi jogi országstratégiák és az uniós küldöttségek szerepe

32. elismerését fejezi ki az EKSZ felé az emberi jogi országstratégiák első ciklusának sikeres befejezéséért, amelyet úgy dolgoztak ki, hogy erőteljesen hangsúlyozták az uniós küldöttségek felelősségvállalását; sajnálatosnak tartja azonban, hogy az országstratégiák tartalma továbbra sem átlátható, továbbá különösen azt, hogy a Parlament megfelelő tájékoztatása nem történt meg, és újfent felhív legalább az egyes országstratégiák fő prioritásainak közzétételére, és kéri, hogy a megfelelő fokú ellenőrzés lehetővé tétele érdekében a Parlament megfelelő keretek között hozzáférhessen a stratégiákhoz; ösztönzi az EKSZ-t, hogy fogadjon el mutatókat a stratégiák hatékonyságának értékelésére, és az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről szóló éves jelentés országokról szóló fejezeteit még határozottabb módon kezelje úgy, mint az országstratégiák végrehajtási jelentéseit; emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy biztosítja az emberi jogi országstratégiák figyelembevételét a harmadik országokkal kapcsolatos valamennyi politikai döntéshozatali szinten, beleértve az emberi jogi és politikai párbeszédet;

33. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az uniós küldöttségek készítsenek éves jelentést az emberi jogok területén folytatott tevékenységeikről;

34. üdvözlí, hogy az uniós küldöttségekben csaknem teljesen kiépült az emberi jogi kapcsolattartó pontok és az emberi jogi jogvédők összekötő tisztviselőinek hálózata; felhívja az alelnököt/főképviselőt és az EKSZ-t, hogy dolgozzanak ki egyértelmű műveleti iránymutatásokat ezek küldöttségeken belüli szerepére vonatkozóan, hogy teljes mértékben ki tudják használni lehetőségeiket, hogy hiteles normákat állítsanak fel, és elkerüljék az uniós küldöttségek között a következtetlenségeket;

35. szorgalmazza, hogy világszerte erősítsék meg a tagállamok diplomáciai hálózatait és az EU küldöttségei közötti együttműködést annak érdekében, hogy a harmadik országokban hozzájárulhassanak az emberi jogi munkacsoportok munkájához;

36. felhívja az EKSZ-t annak biztosítására, hogy a bebörtönzött emberi jogi jogvédők ügyét vessék fel az EU és a harmadik országok közötti összes magas szintű találkozóon, beleértve az együttműködési tanács/társulási tanács üléseit is; ragaszkodik ahhoz, hogy az EU és a harmadik országok között létrejött valamennyi emberi jogi országstratégiában külön szakasz foglaljon a bebörtönzött jogvédőkkel;

37. emlékeztet arra a kötelezettségvállalásra, hogy az emberi jogokat beépítik valamennyi uniós hatásvizsgálatba; ragaszkodik ehhez a kötelezettségvállaláshoz annak biztosítása érdekében, hogy az EU tiszteletben tartsa, védelmezze és érvényesítse az emberi jogokat, és a külső politikákat és tevékenységeket az emberi jogok külföldön történő megerősítése érdekében alakítsák ki és hajtsák végre; felhívja az EU-t, hogy a civil társadalommal és az uniós intézményekkel jobban konzultálva és egyeztetve javítsa az emberi jogi hatásvizsgálatok minőségét és módszerességét;

Emberi jogi párbeszéd és konzultációk

38. megismétli, hogy támogatja a kifejezetten az emberi jogokról folyó párbeszédet mint az uniós emberi jogi politika eszközeit, feltéve, hogy azok nem öncélúak, hanem a partner konkrét kötelezettségvállalásainak és eredményeinek biztosítására szolgáló eszközök; elismeri annak értékét, ha emberi jogi témákról párbeszédet kezdeményeznek különösen olyan országokkal, ahol súlyos emberi jogi problémák vannak; hangsúlyozza azonban, hogy az EU-nak le kell vonnia az egyértelmű politikai következtetéseket, ha az emberi jogi párbeszéd nem vezet pozitív eredményre amiatt, hogy a partner nem hajlandó abban jóhiszeműen részt venni, és valós elkötelezettséget vállalni a reform mellett, és hangsúlyt kell helyeznie a nyilvános diplomáciára annak biztosítása érdekében, hogy az EU emberi jogi politikájának hitelessége ne kerüljön veszélybe a nyilvánosság előtt; óva int továbbá attól, hogy az emberi jogi kérdéseket levegyék a magas szintű politikai párbeszéd napirendjéről; ragaszkodik ahhoz, hogy a kockázatnak kitett vagy bebörtönzött emberi jogi jogvédők és politikai foglyok egyedi ügyeit az EU ténylegesen, elszámoltatható és átlátható módon vesse fel; az emberi jogok súlyos megsértése esetére azt követeli, hogy a kérdés kerüljön minden szinten a politikai párbeszéd középpontjába;

2015. március 12., csütörtök

39. sürgeti az EKSZ-t, hogy dolgozzon ki egy átfogó felülvizsgálati mechanizmust annak érdekében, hogy segítsen a párbeszéd értékelésében, tekintettel arra, hogy azokkal nem sikerült jelentős és kézzelfogható eredményeket elérni; sürgeti továbbá az Uniót, hogy emelje meg referenciaszintjeit az intézkedések sikere és a hatékonyabb párbeszéd érdekében, ami hozzájárul majd ahhoz, hogy a súlyos emberi jogi problémákkal küzdő országok közeledjenek az emberi jogok nemzetközi normáihoz; figyelemmel arra, hogy az EU és Kína közötti emberi jogi párbeszédnek nem sikerült jelentős és kézzelfogható eredményeket elérnie, valamint tekintettel a közelmúltbeli hongkongi eseményekre, sürgeti az EU-t, hogy gondolja újra emberi jogi stratégiáját, és fogadjon el koherensebb, egységesebb és stratégiaibb szemléletet az emberi jogokkal kapcsolatban;

40. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a párbeszéd struktúrájának, formátumának, rendszerességének, módszerének sokfélesége és bizalmas jellege következtében a párbeszédre vonatkozóan nincsenek tényleges nyomon követési és értékelési mechanizmusok, sem előrehaladást mérő mutatók; ajánlja, hogy a Parlamenttel konzultálva minden egyes párbeszéd tekintetében egyértelműen határozzák meg a célokat és értékeljék az eredményeket;

41. sürgeti az EKSZ-t, hogy továbbra is tartsa fenn a kapcsolatot mindazokkal az országokkal, amelyekkel jelenleg emberi jogi párbeszédet folytat, konkrét kötelezettségvállalásokat kérve az adott hatóságoktól és rendszeresen nyomon követve a konzultációk során felvetett követeléseiket;

Az EU emberi jogi iránymutatásai

42. üdvözlöi, hogy a Tanács elfogadta a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek emberi jogaira vonatkozó uniós iránymutatásokat és a vallásszabadságról és a meggyőződés szabadságáról szóló uniós iránymutatásokat, mindkettőt a 2013-as beszámolási évben, továbbá hogy 2014-ben elfogadta az online és offline szólásszabadságról szóló iránymutatásokat;

43. megismételi, hogy az iránymutatások elfogadása nem vezethet be szelektivitást az emberi jogok rendszerébe, mivel továbbra is az egyetemesség és az oszthatatlanság elve a legfontosabb; felszólítja a Bizottságot, hogy tegye világossá az iránymutatások hatálya alá tartozó témakörök kiválasztási folyamatát azzal, hogy a Parlament és a civil társadalom szereplőinek bevonásával meghatározza a kiválasztási kritériumokat;

44. felszólítja a Bizottságot, hogy egészítse ki az iránymutatásokat, tartalmuk és formájuk összehangolása révén azokat egyértelműbbé téve, és azokban meg kellene határozni a célkitűzéseket, kritériumokat, eszközöket, menetrendeket, mutatókat és a rendszeres értékelést; ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy a kínzással kapcsolatban a Parlament a közelmúltban az iránymutatások „hatékony és eredményorientált” végrehajtását ajánlotta;

45. javasolja, hogy a civil társadalom szereplői nagyobb mértékben vegyenek részt az iránymutatások kidolgozásában, értékelésében és felülvizsgálatában;

46. sürgeti az EKSZ-t és a Tanácsot, hogy tegyenek megfelelő intézkedéseket az uniós iránymutatások országszintű végrehajtására és értékelésére; arra is bátorítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy kezdeményezzenek továbbképzést és tájékoztató programokat az EKSZ és az uniós küldöttségek személyzete, valamint a tagállamok diplomatái körében annak biztosítására, hogy az uniós emberi jogi iránymutatások elérjék szándékolt hatásukat a helyben folytatott politika formálásában;

A demokratizálódás és a választások támogatására irányuló európai uniós politikák

47. hangsúlyozza, hogy a demokratikus rendszereket nem csak az határozza meg, hogy választásokat rendeznek, hanem az is, hogy tisztelgetben tartják a jogállamiságot, a szólásszabadságot, az emberi jogokat, valamint a független bíróságokat és pártatlan közigazgatást; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy támogassa a harmadik országokban elindult demokratizálódási folyamatokat; e tekintetben hangsúlyozza a választási megfigyelő missziók jelentései és ajánlásai nyomon követésének fontosságát, az érintett országgal a demokrácia támogatása érdekében folytatott uniós együttműködés részeként használva ezeket, és megbízva a választási megfigyelők vezetőjét, hogy a Parlament átfogó demokráciatámogatási megközelítésének koherens részeként és a Parlament állandó szerveinek támogatásával töltsön be különleges szerepet az ajánlások végrehajtásának nyomon követésében; kiemeli, hogy az EU választási megfigyelő missziói pozitív szerepet tölthetnek be az Unió mint partner hitelességének biztosítása céljából;

48. felhívja az EU-t, hogy folytassa a bevált gyakorlatok meghatározásával kapcsolatos munkát ezen a területen a demokratizálódási folyamatok támogatása és konszolidálása céljából; ösztönzi azon politikai és műveti eszközök kialakítását, amelyeket a kiemelt országokban kell alkalmazni annak érdekében, hogy az emberi jogi és demokráciatámogatási intézkedéseket, a konfliktusmegelőzési intézkedéseket és a közvetítést is beleértve, koherens, rugalmas és hiteles módon beépítsék az uniós megközelítésbe;

2015. március 12., csütörtök

49. hangsúlyozza, hogy a politikai átmenetet és demokratizálódást össze kell kapcsolni az emberi jogok tiszteletével, az igazságossággal, az átláthatósággal, az elszámoltathatósággal, a megbékéléssel és a jogállamiság előmozdításával, valamint a demokratikus intézmények létrehozásának támogatásával; felszólít a szabadon és tisztességesen megválasztott parlamentek módszeres támogatására; hangsúlyozza, hogy be kell fektetni a kormányzó és ellenzéki pártok közötti politikai párbeszédbe;

50. emlékeztet arra, hogy az arab tavaszt követően az Európai Unió újradefiniálta a dél-mediterrán térséggel szembeni szomszédságpolitikáját, és hangsúlyt fektetett a civil társadalom szerepére, valamint a „többért többet” elvre annak érdekében, hogy erősebb partnerségeket alakítson ki a szomszédjaival, és támogassa demokratikus reformjaikat és átalakulásukat;

51. úgy véli, hogy a harmadik országokkal fenntartott uniós kapcsolatokat a teljesítményorientált, „többért többért” megközelítésnek kell vezérelnie, valamint hogy az Uniónak csak akkor szabadna kiemelt státuszt biztosítani a partnerországoknak, ha teljesítik az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos világos követelményeket, és hogy az Uniónak nem szabad visszariadnia e státusz befagyasztásától, amennyiben ezek a követelmények már nem teljesülnek;

52. felhív az új technológiák és a világháló hatékony felhasználására, hogy az emberi jogokról, a demokráciáról és az uniós programokról szóló tájékoztatást világszerte a lehető legtöbb ember számára hozzáférhetővé tegyék;

53. üdvözli a kilenc uniós küldöttség által a demokráciatámogatás koherenciájának az uniós külkapcsolatokban való fokozása érdekében a kísérleti országokban eddig végzett munkát, ahogy azt a 2009-es és 2010-es tanácsi következtetések kezdeményezték, és amit 2012-ben beépítettek az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretbe és cselekvési tervbe is;

54. felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy még jobban hangolják össze fellépésüket a Parlamenttel a kísérleti országok második generációja tekintetében, annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi uniós intézmény részt vegyen a demokrácia hatékony támogatásában a harmadik országokban, és egyesítse szakértelmét;

55. gratulál a Demokráciáért Európai Alapítványnak a szomszédságunkban a demokrácia előmozdítása terén végzett hatékony munkájához, és támogatja mandátumának óvatos kiterjesztését a demokratizálódásért küzdő más társadalmakra is; felhívja a tagállamokat, hogy a szolidaritás és a kötelezettségvállalás szellemében nyújtsanak elegendő finanszírozást az Alapítvány költségvetése számára, hogy a legrugalmasabb és leghatékonyabb támogatást biztosítsák a demokratikus változás helyi szereplői számára;

56. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a nők szerepét az emberi jogok és a demokratikus átalakulás előmozdításában, a konfliktusmegelőzés támogatásában, valamint a politikai részvétel és képviselő megerősítésében; megjegyzi ezzel kapcsolatban azt is, hogy az uniós választási megfigyelő missziók jelentéseiben megfogalmazott, a nők választási folyamatban való teljes körű és egyenlő részvételére vonatkozó ajánlásokat figyelembe kell venni és nyomon kell követni;

57. emlékeztet arra, hogy a bővítés az EU legsikeresebb demokratizáló erőfeszítése volt, és hangsúlyozza, hogy a Nyugat-Balkánnal folytatott tárgyalások továbbra is a fő eszközt jelentik abban, hogy segítséget nyújtsanak ezeknek az országoknak az érett demokratikus társadalmak kialakításában;

Az emberi jogi jogvédőknek nyújtott uniós támogatás

58. üdvözli az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatások tizedik évfordulóján a kifejezetten az emberi jogi jogvédőkről elfogadott tanácsi következtetéseket; üdvözli továbbá, hogy a Bizottság egyre nagyobb mértékben használja a demokrácia és az emberi jogok európai eszközeinek forrásait arra, hogy szükséghelyzeti támogatást nyújtson a közvetlen veszélynek kitett emberi jogi jogvédőknek, és ösztönzi a Bizottságot, hogy a továbbiakban is keresen új módszereket az emberi jogi jogvédők támogatására; ennek keretében felhívja a figyelmet a Demokráciáért Európai Alapítvány mint a demokráciapárti aktivistákat, a bloggerek és újságírókat világszerte segítő és védő eszköz fontosságára;

59. sajnálja, hogy az emberi jogi jogvédők üldözése és kirekesztése továbbra is elterjedt tendencia világszerte, különösen azokban az országokban, amelyek nem fogadják el az emberi jogok egyetemességét;

2015. március 12., csütörtök

60. felhívja az EU-t, hogy összpontosítson különösen a világszerte bebörtönzött emberi jogi jogvédők ügyére, és arra, hogy az EU-nak együttesen határozottabban kell fellépnie e személyek szabadon bocsátásának biztosítása érdekében, mégpedig – egyéb stratégiák mellett – egy európai parlamenti belső munkacsoport létrehozásával, amely a civil társadalommal folytatott szoros együttműködésen keresztül folyamatosan tájékozik a világszerte bebörtönzött aktivisták ügyeiről;

61. megismétli az EKSZ-hez intézett felhívását, hogy folytassa a nem kormányzati szervezetek, emberi jogi jogvédők, a civil társadalom aktivistái, az újságírók és az ügyvédek védelmezését az uniós emberi jogi párbeszéd hatékonyságának növelése és az EU tematikus prioritásainak és emberi jogi iránymutatásainak előmozdítása révén; ebben az összefüggésben ösztönzi olyan kampányok szervezését, amelyek célja, hogy az EU politikai célkitűzései elérésének elősegítése érdekében a harmadik országok távoli térségeiben dolgozó emberi jogi jogvédőket is elérjék;

62. felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós támogatások és más programok ne csak a nagy nem kormányzati szervezetek számára, hanem a helyi kapacitásépítés számára is elérhetőek legyenek; ezért sürgeti a bürokratikus teher csökkentését az elszámoltathatóság pályázati és elszámolási eljárásokban való fenntartása mellett, és ösztönzi, hogy figyelembe vegyék a civil társadalomra az elnyomó rezsimek által gyakorolt egyre nagyobb nyomást; pragmatikusabb megközelítést kér a demokratikus átmenet társadalmával kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelő szervezeteket és személyeket támogassák;

63. felkéri az EKSZ-t és az uniós küldöttségeket, hogy kezdeményezzenek tényleges és pragmatikus politikai párbeszédet az emberi jogi jogvédőkkel és a nem kormányzati szervezetekkel, amelyek arra irányulnak, hogy megtalálják a munkájukat támogató környezet elősegítésének legjobb módjait; felkéri az EU-t, hogy fokozza a harmadik országokban folytatott aktív diplomáciai munkáját, és erősítse meg az emberi jogi kapcsolattartó pontok pozícióját annak érdekében, hogy általánosan érvényesítsék az emberi jogokat az adott uniós küldöttség mindennapi politikai munkájában, mégpedig azáltal, hogy rendszeresen felvetik a politikai foglyok nevét, tárgyalási megfigyelést végeznek, látogatásokat tesznek a börtönökben, és nyomon követik a szóban forgó ügyek alakulását; hangsúlyozza, hogy az EU-nak fel kell használnia a nyilvános diplomáciát az emberi jogi jogvédők támogatására, és követelnie kell a fogvatartott emberi jogi aktivisták szabadon bocsátását; ragaszkodik ahhoz, hogy a vezető uniós képviselők – beleértve az alelnököt/főképviselet, a Tanács elnökét, a biztosokat, az EU különleges képviselőit és a tagállamok kormányzati tisztviselőit – módszeresen találkozzanak az emberi jogi jogvédőkkel, különösen amikor olyan országokba utaznak, amelyekben a civil társadalomra nyomás nehezedik;

64. felhívja az alelnököt/főképviselet és az uniós külügyminisztereket, hogy a Külügyek Tanácsa keretében évente tartsanak egy ülést, amelyen az emberi jogi jogvédők, újságírók, politikai aktivisták és a jogukat békésen gyakorló személyek szabadon bocsátására irányuló uniós erőfeszítéseket vitatják meg, különös figyelmet fordítva azokra az ügyekre, amelyeket az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésével kapcsolatos ügyek megvitatásáról szóló európai parlamenti állásfoglalások felvetnek;

Az egyetemes emberi jogok és a multilaterális emberi jogi szervezetek számára nyújtott uniós támogatás

65. megismétli a Parlament és az Emberi Jogi Albizottság kötelezettségvállalását, hogy támogatja egy erős multilaterális emberi jogi rendszer létrehozását az ENSZ égisze alatt, amely felöleli az ENSZ Közgyűlés harmadik bizottságát, az Emberi Jogi Tanácsot, az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatalát, valamint a témával foglalkozó szakosodott ENSZ-ügynökségek, például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által végzett munkát, valamint az ENSZ különleges eljárásait;

66. emlékeztet az Emberi Jogok Európai Bírósága által az emberi jogok mint alapvető értékek és elvek tiszteletben tartásával és megerősítésével kapcsolatban kiadott határozatok, és azok érintett országok általi végrehajtásának fontosságára;

67. emlékeztet határozott álláspontjára, hogy intézményesíteni kívánja jelenlétét az ENSZ Közgyűlésének ülészakain, ahogy azt az Emberi Jogi Tanácssal kapcsolatos uniós prioritásokról szóló, 2013. február 7-i állásfoglalásában is megfogalmazta, és elengedhetetlennek tartja annak a gyakorlatnak a folytatását, hogy európai parlamenti delegációt küldjön az EJT és az ENSZ Közgyűlés megfelelő üléseire, és sajnálja, hogy 2014-ben ez a gyakorlat megszakadt;

2015. március 12., csütörtök

68. megismétli annak fontosságát, hogy az EU aktívan részt vegyen az ENSZ valamennyi emberi jogi mechanizmusában, különösen a Közgyűlés harmadik bizottságában és az Emberi Jogi Tanácsban; bátorítja a tagállamokat erre a részvételre, a határozatok végrehajtásának társzponzorálása és vezetése, a vitákban és az interaktív párbeszédekben való aktív részvétel és nyilatkozatok kibocsátása révén; határozottan támogatja az EU régiókon átívelő kezdeményezésekkel kapcsolatos, egyre gyakrabban alkalmazott gyakorlatát;

69. ismételt hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az emberi jogi kérdésekben hatékony koordináció és együttműködés jellemezze az Európai Külügyi Szolgálat, a Bizottság, a Parlament és a tagállamok közötti kapcsolatokat; szorgalmazza, hogy az Európai Külügyi Szolgálat – különösen az EU genfi és New York-i küldöttségének közreműködésével – megfelelő időben tartott tartalmas konzultációk alapján fokozza az EU koherenciáját, és egységesen mutassa be az Unió álláspontját;

70. emlékeztet az Európai Unió Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetben (EBESZ) végzett tevékenységének fontosságára, most, amikor e szervezet a 40 éves fennállásának mérlegét készül megvonni; ösztönzi, hogy vonják szorosabbra az EU, az EBESZ és az Európa Tanács közötti kapcsolatokat;

71. emlékeztet továbbá az Európa Tanács által e területen végzett munka fontosságára és arra, hogy a szerződéseknek megfelelően az Európai Uniónak mihamarabb csatlakoznia kell az emberi jogok európai egyezményéhez;

72. megerősíti annak fontosságát, hogy az ENSZ Közgyűlés, a harmadik bizottság és az Emberi Jogi Tanács keretében New Yorkban és Genfben végzett munkát a koherencia biztosítása érdekében beépítsék az EU megfelelő külső és belső tevékenységeibe;

A nemzetközi büntetőjoggal és a Nemzetközi Büntetőbírósággal kapcsolatos európai uniós politika

73. megismétli, hogy teljes mértékben támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróság munkáját arra vonatkozóan, hogy megszűnjön a nemzetközi közösség szempontjából legaggasztóbb bűntettek elkövetőinek büntetlensége, és szolgáltatassanak igazságot a háborús bűncselekmények, emberiesség elleni bűncselekmények és a népiirtások áldozatai számára; továbbra is éberen figyel a Nemzetközi Büntetőbíróság legitimitásának és függetlenségének aláásására irányuló törekvéseket; emlékeztet arra, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság alapvetően fontos szerepet tölt be az igazságszolgáltatás és a megbékélés kettős folyamatában; sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy működjenek együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal, és nyújtsanak számára erős diplomáciai és politikai támogatást a kétoldalú kapcsolatokban és valamennyi fórumon, az ENSZ-et is beleértve; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy számos elfogatóparancsot máig nem hajtottak végre; felhívja az EU-t, a tagállamokat és az EU különleges képviselőjét, hogy tevőlegesen támogassák a Nemzetközi Büntetőbíróságot, határozatainak végrehajtását és a Római Statútum szerinti bűncselekmények tekintetében a büntetlenség elleni küzdelmet; véleménye szerint a részes államok számának emelkedése fontos előrelépés a Nemzetközi Büntetőbíróság egyetemes jellegének megerősítése felé; üdvözlí, hogy Elefántcsontpart 2013 februárjában ratifikálta a Római Statútumot, azonban sajnálja, hogy 2014-ben egy állam sem ratifikálta azt; szorgalmazza, hogy az EU és tagállamai fokozzák a Római Statútum ratifikálásának és végrehajtásának előmozdítására irányuló erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy szélesítsék a nemzetközi jog szerint súlyos bűncselekmények áldozatainak a igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését; felhívja az uniós tagállamokat, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának részes államaiként biztosítsák a Bíróság számára a szükséges erőforrásokat, hogy az igazságosan és eredményesen tudja mandátumát gyakorolni; ösztönzi az EU-t, hogy továbbra is nyújtson támogatást a nemzetközi büntető igazságszolgáltatás számára, azáltal is, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközén (EIDHR) keresztül támogatja a civil társadalom szereplőit;

74. megismétli a nemzetközi igazságszolgáltatással és nemzetközi humanitárius joggal foglalkozó uniós különleges képviselői tisztség létrehozására irányuló felhívását, hogy ezek a témák megkapják az őket illető kiemelt helyet és láthatóságot, hogy ténylegesen előmozdítsák az uniós menetrendet, és az EU valamennyi külső fellépésében általánosan érvényesítsék a büntetlenség elleni küzdelmet;

75. sajnálja, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumát még nem vették fel az új GSP-rendeletben rögzített, a GSP+ státusz megszerzéséhez szükséges egyezményeket tartalmazó listára; felhívja a figyelmet arra, hogy a GSP+ státuszra jelentkezők között vannak olyan országok (pl. Örményország és Pakisztán), amelyek nem részes államai a Statútumnak, és nem is erősítették meg azt; megismétli azon ajánlását, hogy a Római Statútumot a jövőben vegyék fel az egyezmények nevezett listájára;

76. megismétli az EU-hoz intézett felhívását, hogy fogadjon el közös álláspontot az agresszió büntetéről és a kampalmai módosításokról, és felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti jogszabályaikat gyorsan hozzák összhangba a kampalmai módosítások fogalommeghatározásaival, valamint a Római Statútum szerinti egyéb kötelezettségekkel, hogy lehetővé tegyék a tagállamok által végzett nemzeti nyomozásokat és büntetőeljárásokat, és fokozzák az együttműködést a Bírósággal;

2015. március 12., csütörtök

77. az örmény népiirtás 100. évfordulójához közelítve felhív valamennyi uniós tagállamot, hogy ismerje el ezt a népiirtást, és ösztönzi a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy továbbra is működjenek közre az örmény népiirtás elismertetésében;

78. sürgeti az EKSZ-t, hogy a harmadik országokban terjessze a bűncselekmények és az erőszak áldozatainak jogaival, védelmével és támogatásával kapcsolatos bevált gyakorlatokat, és folytasson információcserét a korrupcióellenes politikákról harmadik országokkal, mivel a korrupció gyakran a büntetlenséghez vezető út, és az áldozatokkal szembeni igazságtalanság gyökere;

Az Európai Unió fellépése a halálbüntetés ellen

79. megismétli, hogy egyöntetűen ellenzi a halálbüntetést, és bátorítja az EU-t és tagállamait, hogy kiemelt politikai kérdésként törekedjenek a halálbüntetés globális eltörlésére; sürgeti az EKSZ-t, hogy továbbra is éberen kövesse nyomon az összes országban e téren zajló fejleményeket, és használja az összes rendelkezésére álló befolyásolási eszközt;

80. teljes körűen támogatja az ENSZ Közgyűlésnek a halálbüntetés alkalmazására kihirdetett moratóriumról azó, 2014. decemberi határozatát⁽¹⁾;

81. felhívja az EU-t, hogy világszerte minden lehetséges fórumon továbbra is vesse be az együttműködést és a diplomáciát a halálbüntetés eltörlése érdekében, összhangban a halálbüntetésről szóló uniós iránymutatásokkal, továbbá hogy biztosítsa azt is, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot teljes körűen tartsák tiszteletben minden olyan személy esetében, akire kivégzés vár, és a beismerő vallomás kikényszerítéséhez ne alkalmazzanak kínzást vagy más megalázó bánásmódot;

82. aggódalmának ad hangot amiatt, hogy a jelentések szerint 2012 és 2013 között globális szinten nőtt a kivégzések száma, jóllehet kivégzéseket az országok egyre szűkülő kisebbségében hajtanak végre; felhívja az EU-t, hogy tegyen megfelelő lépéseket azzal kapcsolatban, hogy Kínában és Iránban folyamatosan magas a kivégzések aránya, 2013-ban Indonéziában, Kuvaitban, Nigériában és Vietnamban újrakezdték a kivégzéseket, 2013-ban Iránban, Szaúd-Arábiában és Jemenben kiskorúakat végeztek ki, Irakban és Szaúd-Arábiában pedig számottevően nőtt a jelentett kivégzések száma;

83. üdvözl, hogy az Egyesült Államokban új lendületet vett a vita a halálbüntetés önkényes természetéről és arról, hogy magában hordozza a tévedés lehetőségét, hogy kampány folyik a kivégzéshez használt anyagok Európából az Egyesült Államokba való szállításának megállítására, és hogy 2013-ban Maryland állam eltörlte a halálbüntetést; arra bátorítja az alelnököt/főképviselet, az EU különleges képviselőjét és az EKSZ-t, hogy vegyék fel a kapcsolatot az Egyesült Államok szövetségi kormányával és állami kormányaival annak érdekében, hogy felgyorsítsák a halálbüntetés megszüntetésének folyamatát az Egyesült Államokban, hogy az emberi jogok, a nemzetközi igazságszolgáltatás és a demokrácia hiteles előmozdításával nemzetközi szinten megerősítsék a transzatlanti együttműködést;

84. arra bátorítja az Bizottságot, hogy használja ki a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze által most biztosított rugalmasságot a halálbüntetés eltörléséért folyó kampány új módjainak feltárása és olyan intézkedések támogatása érdekében, amelyek célja a halálbüntetés vagy a kivégzések megelőzése;

85. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU továbbra is kövesse nyomon a kivégzések végrehajtásának feltételeit azokban az országokban, ahol a halálbüntetés még létezik, valamint hogy támogassa a halálbüntetés teljes körű eltörlésére irányuló jogi és alkotmányos reformokat;

86. újfent megismétli szilárd meggyőződését, hogy mivel a halálbüntetés sérti a személyi sérthetetlenséghez és az emberi méltósághoz való jogot, összeegyeztethetetlen a kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetés nemzetközi jogi tilalmával, és felhívja az EKSZ-t, valamint a tagállamokat, hogy hivatalosan ismerjék el ezt az összeegyeztethetlenséget, és ennek megfelelően módosítsák az Unió halálbüntetéssel kapcsolatos politikáját; hangsúlyozza, hogy a halálbüntetésre és a kínzásra vonatkozó uniós iránymutatásokat horizontálisan kell értelmezni;

A kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés elleni uniós fellépés

87. sürgeti az alelnököt/főképviselet és az EKSZ-t, hogy annak fényében, hogy világszerte továbbra is beszámolnak a kínzás és a visszaélések széles körben elterjedt gyakorlatáról, fokozza a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemre irányuló uniós erőfeszítéseket; megismétli aggályát, hogy az EU fellépése ezen a területen továbbra is jobbára elégtelen, és elmarad a kínzásról szóló uniós iránymutatás szerinti kötelezettségvállalásaitól; nagyobb uniós támogatást kér különösen a kínzást megelőző nemzeti és regionális mechanizmusok létrehozására és

⁽¹⁾ A/RES/69/186.

2015. március 12., csütörtök

megegyezésére; tudomásul veszi a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható egyes áruk kereskedelméről szóló 1236/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló rendeletre irányuló, 2014. január 14-i bizottsági javaslatot (COM(2014)0001), amely egyúttal válasz a Parlament 2010. június 17-i állásfoglalására;

88. rámutat, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának 7. és 8. cikke szerint a módszeresen vagy jelentős számban elkövetett kínzás háborús bűncselekménynek vagy emberiség elleni bűncselekménynek minősülhet; hangsúlyozza, hogy a védelmezés felelősségének elve különleges felelősséggel ruházza fel a nemzetközi közösséget, amelynek gyakorolnia kell azt;

89. arra bátorítja az EKSZ-t, hogy részletesen kísérje figyelemmel ENSZ Kínzás Elleni Bizottságának, a kínzás elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyve alapján létrehozott albizottságnak és az Európa Tanács kínzás megelőzésével foglalkozó bizottságának az országokra vonatkozó következtetéseit, és módszeresen vesse fel ezeket az aggályokat az érintett országokkal folytatott politikai párbeszédekben és a nyilvános nyilatkozatokban; arra is felhívja az EKSZ-t – különösen az uniós küldöttségeket – és a tagállamokat, főként a helyi nagykövetségeket, hogy hatékonyabban mozdítsák elő a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos uniós iránymutatások végrehajtását; felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy fokozzák a kínzás, illetve embertelen vagy megalázó bánásmód alkalmazásához használható eszközök kereskedelmének ellenőrzését, valamint a kettős felhasználású technológiák és eszközök kereskedelmének ellenőrzését;

90. hangsúlyozza, hogy egyes kiszolgáltatott csoportok – így az etnikai, nyelvi vagy vallási kisebbségek – tagjai fogvatartásuk során gyakrabban szenvednek el kínzást vagy megalázó bánásmódot, ezért fokozott figyelmet igényelnek;

91. elítéli, hogy európai vállalkozások olyan termékeket és fegyvereket exportálnak, amelyek kínzás és egyéb büntetés, vagy kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód alkalmazására, köztük tüntetések leverésére használhatók; ezzel összefüggésben támogatja az 1236/2005/EK rendelet felülvizsgálatát;

92. megismétli annak fontosságát, hogy hatékony exportellenőrzési mechanizmusokat vezessenek be a kivégzésre felhasználható bizonyos gyógyszerekre és a kínzásra felhasználható eszközökre; felszólítja a Bizottságot, hogy oly módon kezelje a rendeletben még meglévő joghézagokat, hogy olyan általános szabályt vezet be a végfelhasználásra, amely tiltja minden olyan szer kivételét, amelyeket kínzásra vagy kivégzésre lehet felhasználni;

93. felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy mindent tegyenek meg annak érdekében, hogy az összes harmadik ország ratifikálja a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló, 2006. december 20-i nemzetközi egyezményt;

Emberi jogok az EU kereskedelmi megállapodásaiban és egyéb nemzetközi megállapodásokban

94. felszólítja az Európai Uniót annak biztosítására, hogy a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodások segítsék elő a gazdasági és társadalmi fejlődésüket, és biztosítsák a természeti erőforrásaikkal, többek között a termőfölddel és a vízzel való helyes gazdálkodást; megismétli arra irányuló felhívását, hogy az EU harmadik országokkal kötött nemzetközi megállapodásaiba – köztük a kereskedelmi és beruházási megállapodásokba is – rendszerszinten építsenek be kötelező, végrehajtható és feltétel nélküli emberi jogi záradékokat, és kéri, hogy a kereskedelmi és beruházási megállapodásokról folyó tárgyalások korai szakaszában nagyobb mértékben konzultáljanak az Európai Parlamenttel, továbbá kéri az emberi jogi záradékok alkalmazásának hatékony nyomon követését, valamint a megállapodások emberi jogi szempontjairól szóló jelentés benyújtását a Parlament illetékes bizottságának;

95. emlékeztet arra, hogy a kereskedelempolitika hozzájárul az Európai Unió általános céljainak teljesítéséhez, és hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke szerint „a közös kereskedelempolitikát az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni”; rámutat ezenfelül, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3. cikke értelmében az Unió „hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez, továbbá a nemzetközi jog szigorú betartásához és fejlesztéséhez, így különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek tiszteletben tartásához”.

2015. március 12., csütörtök

96. felhívja az Európai Bizottságot, hogy jövőbeni kereskedelmi stratégiája kidolgozásakor vegye figyelembe a kereskedelem és a nemzetközi megállapodások emberi jogok nemzetközi szintű előmozdításában betöltött fontos szerepét;

97. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok tiszteletben tartásához hozzájáruló többoldalú kereskedelmi keret biztosítása érdekében folytatni kell az Európai Unió, és elsősorban a Kereskedelmi Világszervezet és az ENSZ közötti többoldalú együttműködést és párbeszédet;

98. rámutat, hogy az általános preferenciarendszer (GSP) előfeltétele a nemzetközi emberi jogi egyezményekben foglalt elvek tiszteletben tartása, és középpontjában a kedvezményezett országok munkával kapcsolatos normái állnak, illetve a kiegészítő vámpreferenciára vonatkozó különös szabályozást tartalmaz előmozdítandó az emberi jogokkal és a munkajoggal, a környezetvédelemmel és a felelősségteljes kormányzással kapcsolatos alapvető nemzetközi egyezmények ratifikálását és tényleges végrehajtását; emlékeztet arra, hogy a feltételek figyelmen kívül hagyása a kereskedelmi rendszer felfüggesztését vonhatja magával; felhívja a figyelmet a GSP+ rendszer kedvezményezett országai által kötött nemzetközi egyezmények végrehajtása rendszeresen nyomon követésének és értékelésének fontosságára;

99. üdvözli, hogy 2014. január 1-jén hatályba lépett a felülvizsgált GSP-rendszer; emlékeztet arra, hogy az általános vámkedvezmény-rendszerben megtartották a GSP+-t, ami a GSP+ rendszerben részt venni kívánó kérelmező országoktól megköveteli, hogy az emberi jogokra és a munkavállalók jogaira vonatkozó nemzetközi egyezmények tiszteletben tartása terén teljes mértékben és teljes körűen működjenek együtt a nemzetközi szervezetekkel;

Az üzleti vállalkozások és az emberi jogok

100. sajnálatosnak tartja, hogy még mindig nem létezik átfogó megközelítés annak nyomon követésére, hogy a vállalkozások világszinten hogyan tartják magukat az emberi jogokhoz, és hogy ez lehetővé teszi bizonyos államok és vállalatok számára e szabályok megkerülését; hangsúlyozza ezért, hogy a vállalkozások társadalmi felelősségére (CSR) vonatkozó szabályokat kell elfogadni; határozottan támogatja az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek végrehajtását; különösen felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be eredményes intézkedéseket, hogy működőképessé váljon a John Ruggie, az ENSZ-főtitkár üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségével foglalkozó különleges képviselője által előterjesztett, a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó ENSZ-keret; emlékeztet annak fontosságára, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveit népszerűsíteni kell, többek között az EU-n kívüli üzleti műveletek esetében is, és hogy ezek tiszteletben tartását a teljes ellátási láncban belül biztosítani kell, különösen az illegális faterkedelelem, a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme és a konfliktusövezetektől származó ásványok kereskedelme vonatkozásában; meggyőződése, hogy az európai vállalatoknak és azok leányvállalatainak és alvállalkozóinak kulcsfontosságú szerepet kell játszaniuk az üzleti magatartásra és az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi normák előmozdításában és terjesztésében a világon mindenütt;

101. kéri, hogy a Bizottság és az EKSZ világszerte ösztönözze az uniós küldöttségeket az uniós vállalkozásokkal való kapcsolatfelvételre, valamint arra, hogy előmozdítsák az emberi jogok tiszteletben tartását, és biztosítsák, hogy az üzleti vállalkozások és emberi jogok kérdését felvegyék a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) helyi pályázati felhívásainak kiemelt témái közé; kéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti jogok hatálya alá tartozó vállalkozások székhelyüknek harmadik országokba való áthelyezésakor, illetve tevékenységük ottani végzésekor ne hagyják figyelmen kívül az alkalmazandó emberi jogok, szociális, egészségügyi és környezetvédelmi normák tiszteletben tartását;

102. felhívja a figyelmet a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó, 2011–2014 közötti uniós stratégiára, amelyben az EU felkéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki nemzeti tervet az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-alapelvek végrehajtására; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy tegyen rendszeresen jelentést az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-alapelvek uniós tagállamok általi végrehajtásáról, beleértve nemzeti cselekvési terveiket is; sajnálatosnak tekinti, hogy a Bizottság nem tett előrelépést az Európai Parlament azon felkérését illetően, hogy tegyen javaslatot olyan jogszabályra, amely megköveteli az uniós vállalatoktól annak biztosítását, hogy ügyleteik ne támogassák konfliktusok kiváltóit vagy súlyos emberi jogi jogsértések elkövetőit;

103. újra megerősíti, hogy az európai vállalkozásoknak megfelelő gondossággal kell eljárniuk annak biztosítása érdekében, hogy tevékenységük – bárhol is végzik azt – tiszteletben tartsa az emberi jogokat; hangsúlyozza az európai pénzügyi intézmények által támogatott projektek emberi jogi hatásáról, társadalmi és környezeti vonatkozásairól való ésszerű beszámolás fontosságát; ragaszkodik ahhoz, hogy ezeknek az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy tevékenységeik megfeleljenek az EUSZ 21. cikkének, amely többek között tartalmazza az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget;

2015. március 12., csütörtök

104. megállapítja, hogy a vállalkozásoknak ezt kihívás helyett új üzleti lehetőségek teremtésére kínálkozó alkalomnak kell tekinteniük azokban a régiókban, amelyek a leginkább rászorulnak a fenntartható és felelős beruházásokra, illetve olyan eszköznek, amely hozzájárul az emberi jogok tiszteletben tartásához a fejlődő országokban;

105. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a tagállamokban letelepedett, harmadik országok állampolgárai vagy harmadik országok tulajdonában álló vállalatok ne támogassák konfliktusok vagy súlyos emberi jogi jogsértések elkövetőit, ideértve a rabszolgaság olyan modern formáit is, mint az emberkereskedelem és az emberek irtózatoss körülmények közötti foglalkoztatása;

106. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy indítson el határozott kezdeményezéseket annak érdekében, hogy javítsa az EU-n kívüli üzleti műveletekhez kapcsolódó emberi jogi jogsértések áldozatainak az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését; ugyancsak kitart amellett, hogy tényleges jogorvoslatot kell bevezetni az emberi jogok megsértésében bűnös vállalatok szankcionálására, és jogorvoslatot kell biztosítani az ilyen jogsértések áldozatai számára;

107. felhívja az EU-t, hogy vegyen részt az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó, jogilag kötelező erejű nemzetközi okmányról kialakuló vitában;

108. emlékeztet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) okmányaiban rögzített négy alapvető és egyetemes munkaügyi normára, nevezetesen az egyesülési szabadságra és a kollektív tárgyalásokhoz való jogra, a kényszermunka, a kizsákmányolás és a rabszolgaság minden formájának felszámolására, a gyermekmunka eltörlésére és a foglalkoztatás terén a megkülönböztetés megszüntetésére;

109. rámutat különösen arra, hogy sürgető szükség van az egyesülési szabadság tiszteletben tartása és az ezen a területen alkalmazott elnyomás minden formája – többek között a szakszervezeti aktivisták meggyilkolása – elleni küzdelemre;

110. mély aggodalommal veszi tudomásul, hogy az ILO szerint világszerte körülbelül 21 millió férfi, nő és gyermek él a rabszolgaság valamilyen formájában; kiemeli, hogy az emberi jogokat átfogó és oszthatatlan módon kell kezelni a polgári és politikai jogok, valamint a gazdasági, szociális, kulturális és környezeti jogok hangsúlyozásával, erőteljes és feltétlen kötelezettséget vállalva betartásukra, mivel e jogok nélkül nem létezhet fejlesztés; hangsúlyozza, hogy a szegénység kiváltó okait kell kezelni; kiemeli, hogy tiszteletben kell tartani a nemzetközi munkaügyi előírásokat az ILO méltányos munka programjának betartásával összhangban; véleménye szerint a szociális kérdéseknek központibb helyet kellene kapniuk az EU külkapcsolataiban; ezzel összefüggésben sajnálatosnak tartja, hogy az EU nem rendelkezik a valamennyi külső kereskedelmi megállapodásba beillesztendő, egységes megfogalmazású „szociális záradékkal”; sürgeti az EU-t, hogy ennek megfelelően minden külső kereskedelmi megállapodásába foglaljon bele egy, a fejlesztésről szóló fejezetet és egy olyan szociális záradékot, amely tükrözi az ILO legfontosabb munkaügyi előírásait;

111. megállapítja, hogy a világszerte romló biztonsági helyzet és a 2008-as összeomlás óta súlyosbodó pénzügyi válság a világ legszegényebb országaiban a gyermekmunka igénybevételének fokozódásához vezetett, valamint jogi és hírnévvel kapcsolatos következményeket vonhat maga után azon vállalkozások esetében, amelyek a fejlődő világból szereznek be árukat; sürgeti a főképviselőt/alelnököket és az EKSZ-t, hogy továbbra is mozdítsák elő a gyermekmunka felszámolására irányuló nemzetközi programot, különösen a fejlődő országokban, ahol a család jövedelmének kiegészítése érdekében sajnálatosan nagy számú gyermeket állítanak munkába;

Az Unió fellépése az online és offline szólásszabadság biztosítása és a megfigyelési technológiák emberi jogok gyakorolt hatásának korlátozása érdekében

112. elismeri, hogy az információs és kommunikációs technológiák gyors fejlődése világszerte átalakította a szólásszabadság gyakorlása és az információkhoz való hozzáférés környezetét, nyilvánvaló előnyöket és komoly aggályokat is felvetve; ebben az összefüggésben üdvözlí, hogy a Tanács 2014 májusában külön iránymutatásokat fogadott el az online és offline szólásszabadságról;

113. újfent megismétli, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága, a média szabadsága és függetlensége, valamint a pluralizmus a fenntartható demokrácia lényegi elemei, amelyek maximalizálják a civil társadalom bevonását és lehetővé teszik az állampolgárok számára érdekeik érvényesítését, ennél fogva pedig elengedhetetlenek a közéletben az átláthatóság és elszámoltathatóság biztosításához;

114. felszólít a fokozott támogatásra a média szabadságának előmozdítása, a független újságírók és bloggerek védelme, a digitális megosztottság csökkentése és az információhoz és kommunikációhoz való, korlátlan hozzáférés, valamint az internethez való cenzúrázatlan hozzáférés (digitális szabadság) elősegítése terén;

2015. március 12., csütörtök

115. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy kísérjék szorosabban figyelemmel, és egyértelműen és gyorsan ítélik el a szólásszabadság minden korlátozását, beleértve a rágalmazásra vonatkozó és egyéb korlátozó jellegű büntetőjogi intézkedések agresszív alkalmazását, az újságíróként vagy a médiához kapcsolódó egyéb szakmák gyakorlójaként való regisztráció korlátozó kritériumait vagy nagy terhet jelentő eljárásait, valamint hozzanak létre médiaügynökséget, továbbá tegyenek határozott kezdeményezéseket a közérdekű információkhoz való jobb hozzáférés támogatására;

116. elítéli a digitális kommunikáció valamennyi korlátozását, beleértve a weboldalak beszüntetését és a személyes fiókok blokkolását is, ha az a civil társadalom, a polgár szabadságjogok aktivistái és a szabad média ellen irányul;

117. aggodalmának ad hangot a megfigyelési, cenzorálási és szűrési technológiák terjesztése és terjedése miatt, amelyek egyre növekvő fenyegetést jelentenek az emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó aktivisták számára az autokratikus országokban, a demokratikus országokban pedig aggasztó kérdéseket vetnek fel a magánélethez való joggal kapcsolatban, még akkor is, ha legitim célokra, például a terrorelhárítás, állambiztonság vagy a bűnüldözés céljára használják fel azokat;

118. elismeri, hogy az emberi jogi jogsértésekre és az európai digitális infrastruktúra elleni támadásra felhasználható adatfeltörési és megfigyelési technológiák fontos gyártói Európában vannak; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az európai export-ellenőrzési rendszereket annak megakadályozása érdekében, hogy a veszélyes technológia rossz kezekbe kerüljön;

119. üdvözlöi, hogy a Bizottság 2013 júniusában közzétette az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvek végrehajtásáról szóló ikt (információs és kommunikációs technológiák) ágazati útmutatót; továbbra is aggasztja azonban az olyan termékek és szolgáltatások forgalmazása, amelyek célja az internet-hozzáférés megtagadása vagy az internetes adatforgalom és a mobilkommunikáció tömeges megfigyelésének vagy nyomon követésének lehetővé tétele, a keresési eredmények szűrése, illetve a magánbeszélgetésekbe való behatolás; felhívja a figyelmet „Az exportellenőrzési politikák felülvizsgálata: a biztonság és versenyképesség biztosítása változó világunkban” című, 2014. április 24-i bizottsági közleményre (COM(2014)0244), amely többek között elismeri az egyes információs és kommunikációs technológiák (ikt) exportja tekintetében felmerülő emberi jogi problémákat; ezért felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan javítható a helyzet aktualizált export-ellenőrzési iránymutatások esetleges elfogadása érdekében;

120. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a digitális biztonsági technológiák kifejlesztésével és terjesztésével kapcsolatos kezdeményezések támogatását annak érdekében, hogy biztonságos adatgyűjtési, titkosítási és adattárolási mechanizmusokat nyújtson az emberi jogi jogvédők számára, hogy el tudják kerülni az elnyomó kormányok általi megfigyelést;

A civil társadalom és a gyülekezési és egyesülési szabadság számára nyújtott uniós támogatás

121. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a világ számos országában szűkülnek a törvényes civil társadalmi fellépés keretei; úgy véli, hogy a szabad civil társadalom az emberi jogok és a demokratikus értékek védelmezésének és támogatásának egyik alapköve valamennyi társadalomban; e tekintetben üdvözlöi minden olyan uniós programot, amelynek célja a harmadik országbeli fiatal szakemberek képzése és a hallgatói csereprogramok egyszerűsítése a harmadik országok állampolgárai számára, mivel ezek ösztönzik a fiatalok aktív részvételét a demokráciaépítésben, és ténylegesen hozzájárulnak a civil társadalom fejlődéséhez;

122. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy kísérjék szorosabban figyelemmel, és egyértelműen és gyorsan ítélik el a gyülekezés és egyesülés szabadságának minden korlátozását, beleértve a civil társadalmi szervezetek betiltását, a rágalmazásra vonatkozó és egyéb korlátozó jellegű büntetőjogi intézkedések agresszív alkalmazását, a túlzott regisztrációs és jelentéstételi követelményeket, a külföldi finanszírozást túlzottan korlátozó szabályokat, illetve azt is, hogy megtiltják a nem kormányzati szervezeteknek, hogy politikai tevékenységekben vegyenek részt, illetve kapcsolatot ápoljanak külföldiekkel;

123. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a politikai párbeszéd minden szintjén – a legmagasabb szinten is – vessék fel a gyülekezési és egyesülési jog megsértésének eseteit, amennyiben a párbeszéd más formái, például az emberi jogi párbeszéd nem járt helyi szinten konkrét javulással; sürgeti az EU-t és a tagállamait, hogy használják fel ezeket a párbeszédet az aggodalomra okot adó egyedi ügyek felvetésére, különös tekintettel mindazon esetekre, melyekben csak a békés gyülekezéshez és egyesüléshez való joguk gyakorlása miatt börtönöztek be embereket;

2015. március 12., csütörtök

124. szorgalmazza, hogy az uniós küldöttségek és a tagállamok nagykövetségeinek képviselői kövessék nyomon az emberi jogi jogvédők és mindazok bírósági eljárásait, akiket csak azért tartanak fogva, mert gyakorolták a békés gyülekezéshez és egyesüléshez való jogukat, és adott esetben nyilvánosan ítélik el a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését;

125. felhívja az EU-t, hogy a gyülekezés és egyesülés szabadságának tiszteletben tartását és előmozdítását tegye az emberi jogokra és demokráciára vonatkozó jövőbeli uniós cselekvési terv fő prioritásává, és e tekintetben határozzon meg konkrét fellépéseket, mivel a gyülekezés és egyesülés szabadsága a demokrácia és a nyitott társadalom alapvető eleme;

126. megismétli arra vonatkozóan adott jóváhagyását, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze forrásainak többségét fordítsák világszerte az emberi jogi jogvédők és a civil társadalmi fellépések támogatására, és támogatja a jogvédő alapok kialakítását, hogy segítséget nyújtsanak a büntetőeljárás alá vont újságírók és aktivisták számára, hogy jogi képviselőhöz jussanak, és tisztességes eljárásban részesüljenek;

127. hangsúlyozza a nemzeti emberi jogi intézmények fontosságát az emberi jogok nyomon követésében és a tudatosításban, valamint a jogsértések áldozatai számára a jogorvoslat biztosításában; felhívja az Uniót, hogy a Párizsi Elvekkel összhangban dolgozzon ki szakpolitikákat a nemzeti emberi jogi intézmények támogatására, és tegye ezt prioritássá a külső segítségnyújtásban, különösen az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz keretében;

A gondolat-, a lelkiismereti és a vallásszabadság, valamint a meggyőződés szabadsága

128. elítéli a világnézetben, valláson vagy meggyőződésen alapuló erőszak és megkülönböztetés minden formáját az EUSZ 10. cikkében előírtak szerint; súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy világszerte folyamatosan érkeznek a hírek a –többek között közel-keleti – vallási kisebbségekkel szembeni erőszakról és megkülönböztetésről; hangsúlyozza, hogy a gondolat, a lelkiismeret, a vallás vagy a meggyőződés szabadsága alapvető emberi jog, amely kölcsönösen összefügg más emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal, és egyaránt jelenti a hithez és a hit elutasításához való jogot, valamint bármely vallás vagy meggyőződés kifejezésre juttatásához vagy ki nem fejezéséhez való jogot, valamint a választott meggyőződés elfogadásához, megváltoztatásához és feladásához, vagy az ahhoz való visszatéréshez való jogot, ahogy azt az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikke rögzíti;

129. felhívja az Európai Uniót és tagállamait annak biztosítására, hogy a vallási kisebbségeket tartsák tiszteletben világszerte, különösen a Közel-Keleten, ahol az ISIS és más terrorista csoportok üldözik a keresztényeket, többek között a katolikusokat, az apostoli vallást követő örményeket, a kopt keresztényeket és a jeziditákat, valamint a muszlim kisebbségeket;

130. határozottan elítéli a keresztények ellen világszerte számos országban elkövetett erőszakot, és szolidaritását fejezi ki az áldozatok családja felé; mély aggodalmának ad hangot a keresztény közösségekkel szembeni elnyomás, megkülönböztetés, intolerancia és erőszakos támadások előfordulása miatt, különösen Afrikában, Ázsiában és a Közel-Keleten; felhívja továbbá a kormányokat, hogy az összes felelőst állítsák bíróság elé; mélyen aggasztja a keresztények jelenlegi helyzete Észak-Koreában, Szomáliában, Szíriában, Irakban, Afganisztánban, Szaúd-Arábiában, Pakisztánban, Üzbegisztánban, Jemenben, Nigériában és számos más országban, ahol a keresztények félelemben élnek amiatt, hogy megölik, megkínózzák, megerőszakolják és elrabolják őket, és végig kell nézniük templomaik megrongálását és lerombolását,

131. mély aggodalmának ad hangot a muzulmán rohingják kisebbségéhez tartozó személyek burmai/mianmari helyzete miatt, akiktől megtagadják a burmai állampolgárságot, és módszeres emberi jogi jogsértésekkel és üldöztetéssel szembesülnek; emlékeztet 2013. június 13-i, a muzulmán rohingják helyzetről szóló állásfoglalására ⁽¹⁾;

132. üdvözlí, hogy a 2013-as beszámolási évben elfogadták a vallásszabadság vagy a meggyőződés szabadsága előmozdítására és védelmére vonatkozó uniós iránymutatásokat, és felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet ezen iránymutatások végrehajtására mind a nemzetközi és regionális fórumokon, mind pedig a harmadik országokhoz fűződő kétoldalú kapcsolatokban, különös figyelmet fordítva az aposztaták kiszolgáltatott helyzetére; üdvözlí az EU új főképviselőjének nyilatkozatát, miszerint a vallásszabadság vagy a meggyőződés szabadsága egyike az emberi jogi prioritásoknak; ösztönzi az alelnököt/főképviselőt és az EKSZ-t, hogy kezdeményezzen állandó párbeszédet a nem kormányzati szervezetekkel, a vallási vagy világnézeti csoportokkal és a vallási vezetőkkel;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0286.

2015. március 12., csütörtök

133. üdvözlí, hogy az EU a nemzetközi és regionális fórumokon, köztük az ENSZ-ben, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetben (EBESZ), az Európa Tanácsban és más regionális mechanizmusokban kötelezettséget vállalt a vallásszabadsághoz és a meggyőződés szabadságához való jog előmozdítására; ösztönzi az EU-t, hogy továbbra is terjessze elő a vallás és meggyőződés szabadságáról szóló éves állásfoglalását az ENSZ Közgyűlésén, és támogassa a lelkiismereti és vallásszabadság ügyével foglalkozó különleges ENSZ-előadó megbízatását;

A nők és lányok jogai

134. üdvözlí, hogy az EU támogatja a nemi kérdésekben elfogadott ENSZ-határozatokat, nevezetesen a nők és lányok elleni erőszak felszámolásáról szóló határozatot, a nők elleni megkülönböztetésről szóló határozatot, a véleménynyilvánítás szabadsága által a nők társadalmi szerepvállalásának növelésében betöltött szerepről szóló határozatot, valamint az ENSZ korai és kényszerházasságról és a női nemi szervek megcsonkításáról kiadott nyilatkozatait;

135. felhívja az EU-t, hogy aktívan vegyen részt az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 59. ülésén, és folytassa a küzdelmet minden olyan kísérlettel szemben, amely arra irányul, hogy aláássa az ENSZ Pekingi Cselekvési Platformját többek között az oktatáshoz és egészségügyhöz való hozzáférés mint alapvető emberi jog, valamint a szexuális és reprodukív jogok tekintetében;

136. sajnálatosnak tartja, hogy a nők és lányok teste, különösen szexuális és reprodukív egészségüket és jogukat tekintve a mai napig ideológiai csatározások tárgyát képezik, és felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy ismerjék el a nők és lányok testi épséghez és önálló döntéshozatalhoz való elidegeníthetetlen jogát többek között az önkéntes családtervezéshez való hozzáférés, a biztonságos és törvényes abortusz joga, továbbá azon jog vonatkozásában, hogy ne váljanak erőszak, köztük a női nemi szervek csonkítása, gyermek-, korai és kényszerházasság, illetve házasságon belüli nemi erőszak áldozataivá;

137. ismételten elítéli a nők és lányok elleni erőszak és bántalmazás minden formáját, különösen a nemi erőszak háborús fegyverként történő alkalmazását és a családon belüli erőszakot; ennek megfelelően felhívja az Európa Tanács tagállamait, hogy írják alá és ratifikálják a nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló isztambuli egyezményt; felhívja az EU-t, hogy tegyen lépéseket az egyezményhez való csatlakozás érdekében, hogy biztosítsa a koherenciát az EU nők és lányok elleni erőszakkal kapcsolatos belső és külső fellépései között;

138. mélyen aggasztja, hogy a kormányok szemet hunynak a nőkkel szembeni nemi erőszak embertelen esetei felett egy olyan korban, amikor világszinten minden harmadik nő valamikor élete során erőszak áldozatává válik; sürgeti az EKSZ-t, hogy fokozza a nemi erőszakkal és a szexuális erőszakkal szembeni küzdelem bevált gyakorlatainak megosztását a harmadik országokban annak érdekében, hogy ezt a problémát a gyökerénél kezeljék;

139. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a hatóságok dolgozzanak ki férfiakra – és különösen a fiatal generációknak – szóló tájékoztató kampányokat a nemi alapú erőszak valamennyi fajtájának megelőzésére és fokozatos felszámolására; kiemeli, hogy biztosítani kell, hogy az egészségügyi dolgozók, a rendőrök, az ügyészek és a bírák megfelelő képzést kapjanak az erőszak áldozatainak ellátásához és támogatásához mind az EU-ban, mind harmadik országokban;

140. hangsúlyozza, hogy a nemi alapú erőszak – beleértve a szokásjogból vagy hagyományokból fakadó ártó szándékú gyakorlatokat is – az alapvető jogok – különösen az emberi méltósághoz, az élethez és a személyi sérthetlenséghez való jog – megsértését jelenti;

141. rámutat arra, hogy a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezmény fontos és jogilag kötelező nemzetközi eszköz, ezért ha egyre több ország csatlakozik hozzá, jelentősen hozzá fog járulni az áldozatok védelmére és helyzetének megerősítésére, valamint az e területen folytatott nemzetközi együttműködés előmozdítására irányuló integrált politika kialakításához;

142. felszólítja a Tanácsot, hogy a „nemek szerint szelektált” abortusz kérdését vegye fel a nők és lányok elleni erőszakra vonatkozó uniós iránymutatásokba; ösztönzi a Bizottságot és a Tanácsot, hogy dolgozzanak ki erre a jelenségre vonatkozó adatgyűjtési módszereket és indikátorokat, és bátorítja az EKSZ-t, hogy ezt a kérdést vegye fel az emberi jogi országstratégiák kidolgozásába és végrehajtásába;

2015. március 12., csütörtök

143. hangsúlyozza a tájékoztató és a figyelemfelkeltő kampányok lebonyolításának jelentőségét azon közösségekben, ahol általános gyakorlat a női nemi szervek megcsonkítása, a fiatal lányokkal való szexuális visszaélés, a korai és a kényszerházasságok, a nők ellen elkövetett gyilkosságok és az emberi jogok más nemi alapú megsértése, továbbá hangsúlyozza azon emberi jogi jogvédők ilyen kampányok előkészítésébe és végrehajtásába való bevonásának fontosságát, akik már küzdenek e gyakorlatok felszámolásáért; emlékeztet arra, hogy a gyermekházasságok, a korai és kényszerházasságok és a törvényes minimális házasságkötési korhatár alkalmazásának mellőzése, amellet, hogy a gyermekek jogainak megsértését képezik, ténylegesen gátolják a nők önrendelkezésének kialakulását;

144. határozottan elítéli a nőkkel és lányokkal szembeni nemi erőszak mint háborús taktika alkalmazását, többek között a tömeges nemi erőszakot, a szexuális rabszolgaságot, a kényszerprostitúciót, a nemi alapú üldöztetést (ideértve a női nemi szervek megcsonkítását), az emberkereskedelmet, a szexturizmust, a korai és a kényszerházasságot, a becsületbeli alapon elkövetett gyilkosságokat és a szexuális erőszak minden más, hasonlóan súlyos formáját; ezzel összefüggésben továbbra is súlyosan aggasztja a például az afrikai Nagy-tavak térségben és Szíriában kialakult helyzet; támogatja a UN Women, az ENSZ-nek a nők elleni erőszakkal, annak okaival és következményeivel foglalkozó különleges előadója, valamint az ENSZ-nek a konfliktusok során előforduló szexuális erőszakkal foglalkozó különleges képviselője munkáját; üdvözli, hogy 2014-ben a Szaharov-díjat Dr. Denis Mukwege számára ítelték oda az olyan lányok és nők védelmében végzett egyedülálló küzdelméért, akik fegyveres konfliktusokban szexuális erőszak áldozatává váltak;

145. felhívja a figyelmet arra, hogy a szexuális jellegű bűncselekmények és a nemi erőszak bűncselekményei a Római Statútumban háborús bűncselekménynek, az emberiség elleni bűncselekménynek, illetve a népirtás vagy a kényszerű elmozdítás kimerítő cselekményeknek minősülnek; üdvözli ezzel összefüggésben az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2106. számú, a konfliktusok során elkövetett nemi erőszakra szóló, 2013. június 24-én elfogadott határozatát, amely leszögezi, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság kulcsfontosságú szerepet játszik a nemi erőszak és más, szexuális jellegű bűncselekmények elkövetőinek büntetlensége ellen vívott küzdelemben; felhívja az EU-t, hogy maradéktalanul támogassa ezen elvek érvényesítését;

146. emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának mérföldkőnek számító, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú határozatával összhangban átvilágítja a a közös biztonság- és védelempolitikai missziók emberi jogi és a nemi szempontú vonatkozásait; e tekintetben megismétli az EU-hoz és tagállamaihoz intézett felhívását, hogy a fenntartható megbékélés kialakításának folyamata során támogassa a nők békefolyamatban való rendszerszintű részvételét mint alapvető elemet, és ismerje el, hogy a konfliktusmegelőzésben, a békefenntartó műveletekben, a humanitárius segítségnyújtásban és a konfliktus utáni újjáépítésben, valamint a demokratikus átalakulás folyamatában általánosan érvényesíteni kell a nemi szempontokat;

147. úgy véli, hogy a nők politikai döntéshozatalban való alulreprezentáltsága az alapvető jogok és a demokrácia kérdése, olyan értékeké, amelyek megmutatják, képesek-e a kormányok teljesen elkötelezni magukat a demokráciaépítés és annak fenntartásának folyamatát mellett; üdvözli a jogszabály által előírt egyenlőségi rendszereket és nemi kvótákat, és felszólít az ehhez szükséges jogalkotási folyamat mielőbbi kidolgozására;

148. arra kéri az EU-t és tagállamait, hogy támogassák a nők átfogó részvételét a politikai és gazdasági döntéshozatalban, különösen a békeépítés, a demokratikus átmenet és a konfliktusrendezés folyamataiban; ösztönzi a tagállamokat, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a fejlődő országokban kiemelten kezeljék a nők gazdasági és politikai emancipációját, segítve a vállalkozásokban, valamint a regionális projektekben és helyi fejlesztési projektek végrehajtásában való részvételüket;

149. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a nők számára Európában és a világ többi részén, hogy a férfiakhoz hasonlóan minden ideológiai, politikai és vallási kötöttségtől mentesen gyakorolhassák az egyéni szabad választáshoz fűződő jogot;

Az emberi jogok és a korrupció

150. emlékeztet arra, hogy a korrupció az emberi jogok megsértésének egy formája, és hogy az Európai Unió hatáskört kért az ENSZ Korrupció elleni Egyezményének (UNCAC) aláírása tekintetében;

2015. március 12., csütörtök

151. sajnálatosnak tartja, hogy eddig nem követte cselekvés a Parlament alelnökhöz/főképviselethez intézett felkérését, hogy terjessze elő a korrupció elleni uniós cselekvési tervet az UNCAC ajánlásainak hatékony nyomon követése érdekében, beleértve a részes államok azon kötelezettségét is, hogy tegyék közzé és terjesszék a korrupcióval kapcsolatos információkat, alakítsák ki a jogsértések bejelentésének csatornáit, és hozzanak létre megfelelő jogi keretet a tanúk védelmére és a civil társadalom e területen folytatott tevékenységei számára;

152. sürgeti, hogy az Europol alakítson ki harmadik országokkal a korrupció és a szervezett bűnözés elleni hatékonyabb küzdelem érdekében még több stratégiai és operatív partnerséget;

153. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki innovatív pénzügyi mechanizmusokat a költségvetési reformok végrehajtásához, és erősítse a korrupció, az illegális pénzmozgások és az adóelkerülés elleni küzdelmet; ebben az összefüggésben arra bátorít, hogy mérlegeljék a köz- és magánszféra közötti partnerségek igénybevételét, a támogatások és kölcsönök vegyítését és a fejlődő országok segítségét a hazai erőforrások jobb mobilizálásában; megjegyzi, hogy már történt kezdeményezés a pénzügyi tranzakciókat terhelő nemzetközi adó kivetésére, amely további finanszírozási forrásként működhetne a fejlesztés tekintetében, és emlékezteti a tagállamokat, hogy már megállapodtak a pénzügyi tranzakciós adó belföldi bevezetéséről, és elkötelezték magukat amellett, hogy az ebből befolyó források egy részét globális közjavak, köztük a fejlesztés finanszírozására különítik el;

154. megállapítja, hogy azokban a harmadik országokban, amelyekben gyenge a kormányzás és amelyekbe nagy mennyiségű segély áramlik be, egyben nagyobb a korrupció aránya is, ami azzal a következménnyel jár, hogy a fejlesztési támogatás szándékolt célja eltérül és gyengül az emberi jogok fejlődése; felhívja az EKSZ-t, hogy annak érdekében, hogy a harmadik országokban előmozdítsa az emberi jogokat, támogasson olyan fejlesztési programokat, amelyeknél a humanitárius segély és az átláthatóság kéz a kézben járnak;

155. megismétli az EU-hoz és tagállamaihoz intézett felhívását, hogy támogassák egy különleges ENSZ-előadó kinevezését, aki a pénzügyi bűncselekményekkel, a korrupcióval és az emberi jogokkal foglalkozna;

Emberkereskedelem

156. elítéli az emberkereskedelem illegális üzleti tevékenységét, a szervek eltávolítása céljából folytatott emberkereskedelmet, valamint minden olyan kizsákmányoló üzleti tevékenységet, amely a testi épséghez való jog megsértésével és erőszak alkalmazásával jár; hangsúlyozza, hogy küzdeni kell az emberkereskedelem ellen, amelynek áldozatai többnyire szexuális célból kizsákmányolt nők;

157. felhívja az EU-t, hogy mind a belső, mind pedig a külső szakpolitikáiban kezelje prioritásként az emberkereskedelem elleni küzdelmet, külön figyelmet fordítva az áldozatok védelmére; felszólít az uniós erőfeszítések fokozására és rendszeres felülvizsgálatára; hangsúlyozza, hogy fokozott együttműködésre van szükség a harmadik országokkal a jó gyakorlatok cseréje és a nemzetközi emberkereskedő hálózatok felszámolása érdekében, amely hálózatok az internetet is használják új áldozatok felkutatására; megismétli, hogy minden uniós tagállamnak végre kell hajtania a 2011/36/EU irányelvet és az emberkereskedelem felszámolására irányuló 2012–2016-os uniós stratégiát;

Kasztalapú megkülönböztetés

158. elítéli a kaszthierarchiák és a kasztok szerinti megkülönböztetés elszenvetőivel szemben elkövetett, folytatódó emberi jogi jogsértéseket, köztük az egyenlőség, valamint az igazságszolgáltatáshoz és a munkaerőpiachoz való hozzáférés megtagadását, a továbbra is érvényesülő szegregációt és az alapvető emberi jogok és a fejlődés elérésének kasztrendszeralapú akadályozását; felhívja az EU-t, hogy fogadjon el szakpolitikát a kasztalapú megkülönböztetés megszüntetésére irányuló közvetlen fellépésre, és az emberi jogokra és demokráciára vonatkozó új uniós cselekvési tervébe vegyen fel a kasztalapú megkülönböztetésre vonatkozó politikai célkitűzéseket;

Az LMBTI-személyek jogai

159. sajnálatosnak tartja, hogy 78 országban a homoszexualitás még mindig büntetendő, és ebből tíz országban – Szaúd-Arábiában, Nigériában, Mauritániában, Szudánban, Sierra Leonében, Jemenben, Afganisztánban, Iránban, a Maldív-szigeteken és Bruneiben – halálbüntetéssel sújtják, valamint 20 országban továbbra is büntetendő a transzneműség; határozottan elítéli, hogy utóbbi időben nő a diszkrimináló törvények száma, és úgy véli, hogy az emberek ellen szexuális orientációjuk és nemi identitásuk alapján folytatott erőszakos gyakorlatok és az ellenük elkövetett erőszakos cselekmények nem maradhatnak büntetlenül; ösztönzi a nigériai, ugandai, malawi, indiai és oroszországi helyzet szoros figyelemmel kísérését, mivel ezen országokban az új törvények vagy a legutóbbi jogi fejlemények súlyosan fenyegetik a szexuális kisebbségek szabadságát; ismételtlen kifejezésre juttatja, hogy támogatja az ENSZ emberi jogi főbiztosának folyamatos munkáját, amelynek célja a hátrányosan megkülönböztető jogszabályok és gyakorlatok elleni küzdelem, valamint támogatja azt a munkát, amelyet az ENSZ általánosabb értelemben e téren végez;

2015. március 12., csütörtök

160. támogatja azt az elképzelést, hogy az EKSZ ezen a területen állítson fel prioritásokat intézkedései között, és helyezzen különös hangsúlyt azokra a helyzetekre, ahol halálbüntetés fenyeget, és/vagy kínzást és megalázó bánásmódot alkalmaznak az LMBTI-személyekkel szemben, a halálbüntetésre vonatkozó uniós iránymutatásokkal és a kínzásra és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetésekről vagy bánásmódokról szóló uniós iránymutatásokkal összhangban elítélve ezeket a gyakorlatokat;

161. üdvözlí, hogy 2013-ban uniós iránymutatásokat fogadtak el a lesbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének előmozdítására és védelmére vonatkozóan; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy vessék fel az LMBTI-jogok kérdését a harmadik országokkal folytatott politikai és emberi jogi párbeszédekben és a multilaterális fórumokon; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság és az EKSZ továbbra is felvesse az LMBTI-jogok kérdését a politikai és emberi jogi párbeszédekben, és a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét felhasználja az LMBTI-jogokat védelmező szervezetek támogatására, eszközt adva számukra a homofób és transzfób törvények és az LMBTI-személyekkel szembeni megkülönböztetés megtámadásához, tudatosítva a nyilvánosság körében az eltérő szexuális irányultságú és nemi identitású személyek által elszenvedett megkülönböztetést és erőszakot, és biztosítva a sürgősségi segítségnyújtást a támogatásra szoruló személyek számára (a pszichoszociális és orvosi segítségtől kezdve a közvetítésig és az újrabeilleszkedési támogatásig);

162. tudomásul veszi, hogy a világon egyre több országban – jelenleg tizenhét országban – legalizálták az azonos neműek közötti házasságot és polgári életvársi kapcsolatot; bátorítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy továbbra is járuljanak hozzá az azonos neműek közötti házasság és polgári életvársi kapcsolat elismeréséről – mint politikai, szociális, valamint emberi és polgárjogi kérdéssről – folyó gondolkodáshoz;

163. felhívja az Európai Bizottságot és az Egészségügyi Világszervezetet, hogy a nemi identitással kapcsolatos zavarokat vegye le a mentális és viselkedési rendellenességek listájáról; felhívja a Bizottságot arra irányuló erőfeszítéseinek fokozására, hogy véget vessen a transznemű identitás kórossá minősítésének; arra bátorítja az államokat, hogy biztosítsanak gyors, hozzáférhető és átlátható, az önrendelkezéshez való jogot tiszteletben tartó eljárásokat a nemek elismerésére;

164. üdvözlí, hogy nő azon követelmény törvénytelenné nyilvánításának politikai támogatottsága, amely szerint a nem jogi elismeréséhez sterilizálás szükséges, ahogy azt az ENSZ kínzás elleni küzdelemmel foglalkozó különleges előadója megfogalmazta, és támogatja azt a nézetet, hogy az ilyen követelményeket a testi épséghez való jog, valamint a szexuális és reprodukív egészség és jogok megsértéseként kell kezelni és büntetőeljárás alá vonni;

165. üdvözlí, hogy 2013 októberében megsemmisítették azt a moldovai törvényt, amely megtiltotta a „házasságtól vagy családától eltérő minden egyéb kapcsolat hirdetését”, és felszólítja a régió más országait is a moldovai példa követésére;

A nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogai

166. hangsúlyozza, hogy a nemzeti kisebbségek sajátos szükségletekkel rendelkeznek, és hogy elő kell mozdítani a nemzeti kisebbséghez tartozó személyek és a többséghez tartozók közötti teljes és tényleges egyenlőséget a gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális élet valamennyi területén;

A fogyatékossgal élő személyek jogai

167. üdvözlí a fogyatékossgal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény (CRPD) ratifikálását; megismétli annak fontosságát, hogy mind a tagállamok, mind pedig az uniós intézmények hatékonyan végrehajtsák az egyezményt, és különösen hangsúlyozza, hogy hitelesen be kell építeni az általános hozzáférhetőség elvét és a fogyatékossgal élő személyek összes jogát az EU valamennyi szakpolitikai eszközébe, többek között a fejlesztési együttműködés terén, és kiemeli e kérdés előíró és horizontális jellegét; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU az illetékes nemzetközi és regionális szervezetekkel és a civil társadalommal, különösen pedig a fogyatékossgal élő személyeket tömörítő szervezetekkel együttműködve lépjen fel annak biztosítása érdekében, hogy a nemzetközi fejlesztési programok a fogyatékossgal élő személyek hozzáférési igényeit is figyelembe vegyék;

168. szorgalmazza, hogy az alelnök/főképviselő folytassa a fogyatékossgal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény (CRPD) azon országok által ratifikálása és végrehajtása folyamatának támogatását, amelyek azt még nem ratifikálták és nem hajtották végre;

2015. március 12., csütörtök

169. szorgalmazza, hogy az EKSZ részletesen kísérvje figyelemmel a fogyatékossggal élők jogaival foglalkozó bizottság által közzétett országsspecifikus megállapításokat és ajánlásokat, és módszeresen vesse fel ezeket az aggályokat az érintett országokkal folytatott politikai párbeszédekben és a nyilvános nyilatkozatokban; felhívja a Bizottságot, hogy készítse elő és dolgozza ki a fogyatékossggal élő személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének előmozdítására és védelmére vonatkozó uniós vezérelveket, hogy e tekintetben biztosítón módszeres és koherens szakpolitikát még a harmadik országokkal folytatott párbeszédekben és tárgyalásokban is;

170. kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy világszerte szorgalmazza az uniós küldöttségek civil társadalommal való kapcsolatfelvételét, hogy előmozdítsák a fogyatékossggal élő személyek emberi jogainak eredményes érvényesítését;

A gyermekek jogai

171. megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy a következő öt évre vonatkozóan tegyen javaslatot egy ambiciós és átfogó gyermekjogi stratégiára és cselekvési tervre, ahogy azt a fent említett, a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 25. évfordulójáról szóló, 2014. november 27-i állásfoglalásában kérte;

172. üdvözlí, hogy az EU együtműködik az UNICEF-fel, aminek eredményeként eszközkészletet dolgoztak ki a gyermekek jogainak a fejlesztéspolitikában való általános érvényesítésére, támogatva az alapvető millenniumi fejlesztési célokat és a gyermekvédelmi programokat a gyermekjogok érvényesítése érdekében, különösen kényes helyzetekben; üdvözlí különösen a Gyermekjogi Kiáltványt, és az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek többi képviselőjét is arra bátorítja, hogy írják alá a kiáltványt, és váljanak „gyermekjogi élharcossá”; üdvözlí, hogy a Nobel-díj keretében az EU-nak odaítélt pénzt a konfliktushelyzetnek kitett gyermekek támogatására használják fel; emlékeztet annak fontosságára, hogy pszichológiai támogatást és segítséget kell nyújtani minden erőszakos eseménynek kitett vagy háborús áldozattá vált gyermeknek; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a konfliktusokban érintett gyermekek oktatáshoz való hozzáférését; üdvözlí, hogy az EU 2013 októberében Brazíliavárosban részt vett a gyermekmunkáról tartott harmadik globális konferencián, és részt vett a gyermekmunkáról szóló háromoldalú nyilatkozattal kapcsolatos tárgyalásokon;

173. hangsúlyozza, hogy küzdeni kell a gyermekkényszermunka és a gyermekek kizsákmányolásának minden formája ellen; felszólít a gyermekek munkaerő-piaci kizsákmányolásával kapcsolatos tudatosságot segítő, hatályos nemzeti és nemzetközi szabályok hatékonyabb végrehajtására;

174. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy továbbra is lépjen fel a gyermek jogaival kapcsolatban, külön figyelmet fordítva a gyermekek elleni erőszakra, a kínzást is beleértve, mivel az utóbbi időben több ízben gyermekek kínzásáról és fogva tartásáról számoltak be; kéri, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a gyermekkényszermunka, gyermekszegénység és a gyermekek alultpláltságának problémájára, és ezzel összefüggésben az egyetemes alapfokú oktatásra vonatkozó célra, a gyermekhalandóság csökkentésére, valamint a gyermekházasságok és káros gyakorlatok, a gyermekek fegyveres csoportokba való besorolásának és lefegyverzésük, rehabilitációjuk és ezt követő újrabeilleszkedésük kérdésére, illetve hogy a gyermekboszorkányság kérdését tűzzék az érintett országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd napirendjére; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a gyermekek jogai elsőbbséget élvezzenek az EU külső politikájában, fejlesztési együtműködésének és humanitárius segítségnyújtásában a megfelelő finanszírozás biztosítása és vészhelyzetekben a gyermekek védelmi szintjének növelése érdekében; felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy évente számoljon be a Parlamentnek a gyermekközpontú uniós külső fellépéssel kapcsolatban elért eredményekről; kiemeli, hogy a gyerekek és a serdülőkorúak csak olyan munkában vehetnek részt, amely nem befolyásolja az egészségüket és személyes fejlődésüket, és nem akadályozza őket iskolai kötelezettségeikben; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a gyermekek jogai elsőbbséget élvezzenek az EU külső politikájában;

175. megjegyzi, hogy a gyermek jogairól szóló egyezmény jogalkotási, adminisztratív, szociális és oktatási intézkedéseket követel meg a gyermekmunkával kapcsolatban, elismerve, hogy egy több dimenziót felölélő megközelítésre van szükség; kiemeli annak szükségessé voltát, hogy az eredményes alkalmazás érdekében a jogszabályokhoz oktatás és szakképzés formájában alternatívát kínáló szakpolitikai beavatkozások, valamint a gyermekeknek és a családoknak ellátást nyújtó szociális védelmi intézkedések társuljanak;

176. felhívja az EU-t, hogy folytassa a gyermekmunka megakadályozására és megszüntetésére irányuló támogató környezet, a szociális párbeszéd, valamint a köz- és magánszféra gyermekmunka felszámolásával kapcsolatos összehangolt fellépésének előmozdítását; hangsúlyozza, hogy a konfliktus által sújtott és konfliktus utáni országokban támogatást kell nyújtani és kapacitásokat kell kiépíteni a gyermekmunka elleni küzdelem érdekében;

2015. március 12., csütörtök

177. megismétli, hogy fokozni kell az erőfeszítéseket a gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló uniós iránymutatásokra vonatkozó felülvizsgált végrehajtási stratégia megvalósítása érdekében; ezzel összefüggésben felszólít arra, hogy a Stabilitási Eszköz, valamint a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze keretében rendelkezésre álló erőforrásokat eredményesebben használják fel a gyermekkatonaszág jelenségének kezelésére; szorgalmazza, hogy az EU még jobban mélyítse el együttműködését az ENSZ gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különmegbízottjával, támogatva a cselekvési terveket, valamint a nyomon követési és jelentéstételi mechanizmusokat; felhív az ENSZ gyermek jogairól szóló egyezményének egyetemes ratifikálására, különös tekintettel annak harmadik fakultatív jegyzőkönyvére, amely lehetővé teszi a gyermekek számára, hogy panaszt nyújtsanak be az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának; felszólítja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy vizsgálják meg, milyen lehetőségek vannak arra, hogy az Unió egyoldalúan csatlakozzon a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményhez;

178. rámutat arra, hogy a gyermekek alultápláltsága és hiányos táplálkozása a fejlődő országokban súlyos aggályokat vet fel; üdvözlí ezzel összefüggésben a táplálkozásról tartott második nemzetközi konferencián nemrégiben elfogadott cselekvési keretet, amely globális célként tűzi ki világszerte a fejlődésben visszamaradt öt év alatti gyermekek számának 40 %-os csökkentését;

179. megerősíti, hogy az oktatáshoz való hozzáférés a gyermek jogairól szóló 1989. évi ENSZ-egyezmény 28. cikkében meghatározott alapvető jog; hangsúlyozza, hogy az Unió és a tagállamok által végrehajtott összes intézkedés keretében javítani kell a gyermekek minőségi egészségügyi szolgáltatásokhoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférését;

180. sajnálja, hogy világszerte még mindig vannak országok, amelyek vonakodnak aláírni a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményt és a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, amely részletes iránymutatást ad a fogyatékkal élő gyermekek védelme érdekében a befogadó társadalmak kialakítására;

181. felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy a gyermekek alultápláltsága elleni küzdelem érdekében hajtsanak végre összehangolt humanitárius segélyezési és a fejlesztési politikákat;

Az őslakos népek jogai

182. aggodalommal jegyzi meg, hogy az őslakosok különösen ki vannak téve a megkülönböztetés veszélyének, és különösen sérülékenyek a politikai, gazdasági, környezeti és munkához kapcsolódó változásokkal és zavarokkal szemben; megjegyzi, hogy a legtöbbjük a szegénységi küszöb alatt él, és kevésbé vagy egyáltalán nem jut képviselőhöz, nem fér hozzá a politikai döntéshozatali vagy igazságszolgáltatási rendszerhez; különösen aggasztják a beszámolók szerinti jelentős földfelvásárlások, a lakóhely elhagyására kényszerítés és a fegyveres konfliktusból fakadó emberi jogi visszaélések;

A migrációval és menekültekkel kapcsolatos uniós fellépés

183. elítéli a Földközi-tengeren bekövetkezett halálesetek drámai mennyiségét, amelyet a Nemzetközi Migrációs Szervezet a „halálos utazásokról” készített jelentésében 2013-ban 3 000-re becsült, amivel ez a tenger a világ leghalálosabb térsége az illegális migráció számára; rendkívül aggasztják azok a beszámolók, amelyek szerint a migránsok és menedékkérők az EU-ba tartó útjuk során emberi jogi visszaélések áldozatává válnak; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy e problémák elleni küzdelem érdekében működjenek együtt az ENSZ-szel, a regionális mechanizmusokkal, a kormányokkal és a nem kormányzati szervezetekkel; hangsúlyozza, hogy sürgősen határozottabb, a szolidaritás elvében még mélyebben gyökerező, integráltabb politikákat kell kidolgozni uniós szinten a migránsokkal, menekültekkel és menedékkérőkkel kapcsolatos sürgető kérdések olyan módon történő kezelése érdekében, amely összhangban van a nemzetközi emberi jogi normákkal és az alapvető emberi méltósággal, és felhívja az EU-t, hogy a kísérő nélküli kiskorúak és a leginkább kiszolgáltatottak védelme érdekében Uniószerzőt garantálja a befogadási eljárásokra vonatkozó hatékony közös normákat; felkéri az alelnököt/főképviselőt, a migrációs ügyekért, az uniós belügyekért és az uniós polgárságért felelős biztost és az EKSZ-t, hogy fokozza a tagállamok körében az együttműködést és a terhek igazságos elosztását, beleértve a menekültek befogadását és áttelepítését, valamint a keresési és mentési szolgálatokban való közreműködést is, hogy segítséget nyújtsanak azoknak a migránsoknak, akik veszélybe kerülnek a tengeren, amikor megpróbálják elérni az uniós partokat; ennek kapcsán emlékeztet arra, hogy az európai és nemzetközi felségvizeken tiszteletben kell tartani a vizszakúldés tilalmának elvét, ahogy azt az Emberi Jogok Európai Bírósága is megerősítette; emlékeztet a Bizottság azon kötelezettségvállalására, hogy kialakítja a legális migráció megfelelő csatornáit; felhívja ezért a tagállamokat, hogy teljes

2015. március 12., csütörtök

körűen hajtsák végre a nemrégiben elfogadott uniós menedékjogi csomagot és a közös migrációs jogszabályokat, és e célból felszólít a Dublini Rendelet 33. cikkében előírt válságkezelési mechanizmus végrehajtására, amely magában foglalná a tagállamonkénti minimális menekültkvóta egyértelmű meghatározását egy működőképes újraelosztási válságmechanizmus mielőbbi készenlétébe helyezése érdekében, a legsúlyosabban érintett tagállamokra nehezedő nyomás enyhítése végett, ahol a menekültek száma már nyilvánvalóan meghaladta az említett minimumot; felhívja a tagállamokat, hogy vegyenek részt az áttelepítési programokban, és fokozzák a regionális védelmi programok kidolgozását a leginkább érintett térségekben; hangsúlyozza, hogy az illegális migráció kiváltó okait kell kezelni; szorgalmazza, hogy az EKSZ és a tagállamok részletesen kísérik figyelemmel az emberkereskedelem vagy -csempészet kiinduló országait, tranzitországait és célországait; felkéri az alelnökök/főképviselőt és a tagállamokat, hogy a származási és tranzitországokkal együttműködve – többek között az Unió partnerországaiban – erősítsék tovább az Unió külső fellépését, módszeresen vessék fel ezeket az aggályokat az érintett országokkal folytatott politikai párbeszédekben és a nyilvános nyilatkozatokban, a legmagasabb szintű együttműködést szorgalmazva ezekkel az országokkal az emberkereskedelemből hasznot húzó illegális maffiák leküzdése érdekében;

184. megítélése szerint a migráns gyermekek különösen kiszolgáltatottak, különösen ha kísérő nélkül utaznak; emlékeztet arra, hogy a kísérő nélküli kiskorúak mindenekelőtt gyermekeként kezelendők, és a velük való foglalkozás során a gyermekvédelemnek, nem pedig a bevándorláspolitikának kell irányadónak lennie, tiszteletben tartva ezzel a gyermek mindenek felett álló érdekére vonatkozó alapelvet;

185. felhívja az alelnöket/főképviselőt és az EKSZ-t, hogy folytassa a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény és annak jegyzőkönyvei ratifikációs folyamatának támogatását, különös tekintettel az emberkereskedelemtől, és különösen a nők és gyermekek kereskedelméről szóló, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni küzdelemtől szóló, és a lőfegyverek, részek és alkatrészek, valamint lőszerük tiltott előállítása és kereskedelme elleni jegyzőkönyveire;

186. felhívja az EU-t annak biztosítására, hogy a nem uniós államokkal kötött valamennyi migrációs együttműködési és visszafogadási megállapodás letárgyalása és végrehajtása során tartsák be a nemzetközi emberi jogokat, a menekültekre vonatkozó jogszabályokat és a nemzetközi tengerjogot, és kéri, hogy megkötésük előtt konzultáljanak vele; követeli, hogy nagyobb fókú átláthatóságot biztosítsanak az ilyen megállapodásokról folyó tárgyalások során, és építsenek be nyomon követési mechanizmusokat a nem uniós államokkal folytatott migrációs együttműködés és a határ-ellenőrzési intézkedések emberi jogi hatásairól; ragaszkodik ahhoz, hogy az emberi jogoknak fontos szerepet kell játszaniuk a migráció és menekültügy terén; ezért kéri, hogy a Frontex alapjogi tisztviselője és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal képzési szakemberei számára biztosítsanak megfelelő finanszírozást, hogy elvégezhessek az értékelési és nyomon követési tevékenységeket, és ismertethessék a jó gyakorlatokat;

187. felhívja a Bizottságot, hogy állandó jelleggel végezze el a migrációs és határellenőrzési programjainak értékelését az uniós és nem uniós államokban, azzal a céllal, hogy jobb intézkedéseket javasoljon az emberi jogi jogsértések megelőzésére és megossza a jó gyakorlatokat;

188. szorgalmazza, hogy az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal a menedékkérők nemzetközi védelmének megerősítése érdekében alakítson ki partnerségeket harmadik országokkal;

189. üdvözlí, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásának kritériumát felvették a vízummentességi megállapodásokról harmadik országokkal folytatott tárgyalások megkezdéséhez figyelembe veendő kulcsfontosságú kritériumok listájára⁽¹⁾; felhívja a Bizottságot, hogy ezt az új kritériumot a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd elmélyítését előmozdító eszközként használja fel abban a stratégiai és gazdasági keretben, amelyet a vízumokról folytatott tárgyalások alkotnak;

190. elítéli, hogy az EU-ban egyre szélesebb körben büntetendővé teszik az illegális migrációt az érintett személyek emberi jogainak hátrányára; sürgeti, hogy haladéktalanul hozzák létre a szükséges emberi jogi garanciákat, valamint az elszámoltathatósági és a végrehajtási mechanizmusokat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 509/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 149., 2014.5.20., 67. o.).

2015. március 12., csütörtök

191. felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy aktívan vegyenek részt az „éghajlati menekültek” fogalmáról folytatott vitában, beleértve annak lehetséges jogi meghatározását is a nemzetközi jogban vagy bármely, jogilag kötelező erejű nemzetközi megállapodásban;

192. elismeri, hogy a hontalanság komoly emberi jogi problémát jelent; kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy minden uniós külső fellépés keretében küzdjön a hontalanság ellen, különösen a nemi, vallási vagy kisebbségi helyzeten alapuló állampolgársági törvényekben foglalt megkülönböztetés kezelésével, a gyermekek állampolgársághoz való jogának elősegítésével, és az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) által indított, a hontalanság 2024-ig történő megszüntetésére irányuló kampány támogatásával;

Az emberi jogok és a fejlesztés

193. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása, beleértve a gazdasági, kulturális, szociális és környezeti jogokat, az élelemhez való hozzáférés, a jó kormányzás, a demokratikus értékek, a béke, a biztonság és a tisztességes és hatékony igazságszolgáltatási rendszerhez való hozzáférés a szegénység és az egyenlőtlenség csökkentésének, illetve a millenniumi fejlesztési célok elérésének előfeltétele; úgy véli, hogy az emberi jogoknak átfogó módon jelen kell lenniük a 2015 utáni ütemterv valamennyi célkitűzésében, végcéljában és mutatójában; hangsúlyozza azt is, hogy az ütemterv végrehajtásának szilárd átláthatósági és elszámoltathatósági mechanizmusokon kell alapulnia; megerősíti, hogy a kormányzással és az emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásoknak mérhetőeknek és nyomon követhetőeknek kell lenniük;

194. emlékeztet arra, hogy az ENSZ elismerte, hogy az emberi jogokon alapuló fejlesztési megközelítés nélkül a fejlesztési célok nem érhetők el teljes mértékben; felhívja az EU-t, hogy maradjon éber annak biztosítása kapcsán, hogy az emberi jogi jogvédők és a civil társadalmi tér kérdéseit kifejezetten beépítsék a millenniumi fejlesztési célok utáni időszakról szóló vitákba;

195. hangsúlyozza a mélyszegénység és az emberi jogok hiánya közötti kölcsönös összefüggést, és rámutat arra, hogy elvkészletet kell kidolgozni az emberi jogokkal kapcsolatos normák és kritériumok alkalmazására vonatkozóan a mélyszegénységgel szembeni küzdelem terén;

196. kiemeli a politikák fejlesztési célú koherenciájának fontosságát az emberi jogok betartása terén; ebből a célból megismétli, hogy ténylegesen iránymutatásokat, hatásvizsgálatokat, nyomon követési és jelentéstételi mechanizmusokat kell elfogadni a politikák fejlesztési célú koherenciájának megvalósítására az uniós és tagállami politikákban, különösen a kereskedelem és a mezőgazdaság terén; az a véleménye, hogy az EU-nak e téren meg kell őriznie politikai vezető szerepét; felhívja ezért az EU-t, hogy a részt vevő partnerországokkal indítson el nemzetközi szinten (az ENSZ, a G20 stb. keretében) kezdeményezéseket a politikák fejlesztési célú koherenciájának egyetemes ütemtervvé való átalakítására;

197. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a Lisszaboni Szerződés szellemében jobban hangolják össze fejlesztési menetrendjüket, a fejlesztéspolitikát az Unió külkapcsolatainak előterébe helyezve, hogy a fejlesztésen keresztül jobban összehangolják a nemzeti prioritásokat és az emberi jogok előmozdításának európai menetrendjeit, figyelembe véve az EU fejlesztéspolitikájába beágyazott összetett feltételrendszereket;

198. felhívja az EKSZ-t, hogy a főképviselőnek/a Bizottság alelnökének koordinálásával jobban kapcsolja össze a kül- és biztonságpolitikát a fejlesztéspolitikával annak érdekében, hogy az uniós fejlesztéspolitikán keresztül sinergiákat építsen ki, és biztosítsa az emberi jogok egyetemes alkalmazására irányuló koherens megközelítést; felhívja továbbá az EU-t, hogy a többoldalú fórumokon jobban hangolja össze külső fellépéseit a felemelkedő gazdaságokkal, például a BRICS-országokkal a globális kormányzási problémák kezelése és a különböző fejlesztési menetrendjeik koordinálásán keresztül az emberi jogok előmozdítása érdekében;

199. sürgeti az Európai Uniót, hogy hatékonyabban érvényesítse az emberi jogokat és a demokráciát a fejlesztési együttműködés minden területén, és biztosítsa, hogy az EU fejlesztési programjai hozzájárulnak ahhoz, hogy a partnerországok betartsák a nemzetközi emberi jogi kötelezettségeiket;

2015. március 12., csütörtök

200. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fejlesztési támogatást összekapcsolják a demokratizálódásra irányuló hiteles erőfeszítésekkel;

201. felhívja a Hatásvizsgálati Testületet, hogy a Bizottság elnökének felügyelete mellett biztosítsa, hogy figyelembe vegyék az emberi jogok helyzetére gyakorolt hatást az EU fejlesztési együttműködési projektekről beszélve és viszont;

202. felismeri annak fontosságát, hogy a nem kormányzati szervezeteket aktívan be kell vonni az emberi jogi rendelkezések megtervezésébe, végrehajtásába és értékelésébe, hogy a politika alakítása és az emberi jogi rendelkezések eredményességének biztosítása a lehető legszélesebb körű civil társadalmi részvétellel valósuljon meg;

203. üdvözlí az EU új Segítségnyújtási Önkéntesszolgálatát, amely a 2014–2020 közötti időszakban mintegy 18 000 európai és harmadik országbeli személy számára biztosít lehetőséget arra, hogy világszerte humanitárius műveletekben vegyenek részt ott, ahol a segítségnyújtásra a legégetőbb szükség mutatkozik, és a szolidaritásról tegyenek tanúbizonyságot azáltal, hogy segítséget kínálnak a természeti vagy ember okozta katasztrófák által sújtott közösségek számára;

204. összevont uniós fellépésre szólít fel a földszerzések problémájának kezelésére a nagyarányú földszerzések megakadályozására irányuló megfelelő intézkedések előmozdításával az érintett országokban és az ezen országokban tevékenykedő uniós és egyéb európai vállalatoknál; megjegyzi, hogy a világon az éhezés és szegénység egyik fő oka az, hogy megtagadják a vidék és a városok szegényeitől a földhöz és a természeti erőforrásokhoz való hozzáférést, ami hatást fejt ki a helyi közösségekre emberi jogaik, különösen a megfelelő élelemhez való joguk érvényesítése tekintetében; kéri az uniós kereskedelmi politika által a nagyarányú földszerzésekre gyakorolt hatás értékelését; üdvözlí az Unió részvételét a nemzeti élelmiszerbiztonság keretében a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó globális önkéntes iránymutatások kidolgozásában, amelyeket az ENSZ égisze alatt fogadtak el, és felszólít ezek végrehajtására, valamint kötelező erejű iránymutatások elfogadására a nagyarányú földszerzések megakadályozása érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy sürgősen általánosan érvényesíteni kell az emberi jogokat és a szegénység-csökkentési megfontolásokat a nagy földterületek befektetők általi megvásárlására vagy hosszú távú bérletére vonatkozó döntéshozatalban; úgy véli, hogy az EU által erre a kérdésre adott válasz fontos próbája lesz annak, hogy mennyire elkötelezett az iránt, hogy fejlesztési együttműködési politikájában a Lisszaboni Szerződésben előírt irányzatok szerint egy jogokon alapuló megközelítés felé mozduljon el, amelynek révén az EU fejlesztéspolitikája hozzájárulna a fejlődő országok fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődéséhez, elsődlegesen a világban fennálló szegénység felszámolása céljából; felszólítja az EU-t, hogy az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó ajánlásaival összhangban kötelezze el magát az agroökológia mint az élelemhez való jog biztosításának eszköze irányába történő alapvető elmozdulás mellett;

205. mély aggodalommal állapítja meg, hogy az őslakos népeket különösen sújtják az erőforrások kitermelésével összefüggő emberi jogi jogsértések; felhívja az EKSZ-t, hogy támogasson a bányászati és egyéb kitermelő ágazatok átláthatóságát és jó irányítását célzó szigorú jogi kereteket és kezdeményezéseket, amelyek tiszteletben tartják a helyi lakosok szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezését és az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatot;

206. mély aggodalommal állapítja meg, hogy a kiszolgáltatott csoportokat különösen érinti az emberi jogok környezetkárosodással összefüggő megsértése, mivel a monokultúrás ültetvények, a fakitermelés, az infrastruktúra bővülése, valamint a gáz- és olajkitermelés, a bioüzemanyagok, a bányászat vagy a nagy vízi erőművek támogatása egyaránt erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz vezet; felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre a 7. környezetvédelmi cselekvési programot, és dolgozzon ki átfogó tervet az erdőirtás és az erdőpusztulás, valamint azok környezeti, társadalmi és emberi jogi hatásainak kezelésére;

207. emlékeztet arra, hogy a fejlesztési, oktatási és egészségügyi programok bevezetése előmozdítja a szegénység elleni küzdelmet, továbbá hozzájárul a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemhez; kéri, hogy az EU – az EKSZ Száhlí öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatos stratégiájának mintájára – világszerte még több stratégiát dolgozzon ki;

2015. március 12., csütörtök

208. hangsúlyozza, hogy az ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés terén már elért előrelépések ellenére mintegy 2,6 milliárd ember még mindig nem rendelkezik megfelelő higiénés körülményekkel, 1,1 milliárd ember pedig semmiféle ivóvízhez nem fér hozzá; véleménye szerint ez nem csak az erőforrások, hanem a politikai akarat hiányának is betudható; felhívja ezért a kormányokat, hogy garantálják az ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférést, különös figyelmet fordítva a nőkre és gyermekekre;

209. a közegészségre, az innovációra és a gyógyszerekhez való hozzáférésre irányuló ambiciózus és hosszú távú politikai stratégia és cselekvési terv kidolgozására szólít fel, amely többek között új ösztönző rendszereket tár fel a WHO a kutatás-fejlesztés terén a finanszírozás és a koordináció aspektusával foglalkozó konzultatív szakértői munkacsoportjának (CEWG) 2012. évi jelentésében felvázoltakkal összhangban, annak érdekében, hogy védelmezzék minden ember ahhoz való jogát, hogy az egészség és a jólét szempontjából megfelelő életszínvonalon éljen – fajon, valláson, politikai meggyőződésen vagy gazdasági és szociális körülmények alapján történő megkülönböztetés nélkül; hangsúlyozza, hogy a HIV-járvány továbbra is sújtja a nőket és a lányokat, és egyben ők azok, akik leginkább részt vesznek közösségeikben a betegek gondozásában;

Nemzetközi kulturális és sportesemények és emberi jogok

210. kifogásolja azt az egyre terjedő gyakorlatot, hogy a tekintélyelvű államok hatalmas sport- és kulturális eseményeknek adnak otthont nemzetközi legitimitásuk növelése érdekében, miközben belföldön továbbra is visszaszorítják az ellenvéleményeket; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy kezdeményezzen párbeszédet a nemzeti sportszövetségekkel, vállalati szereplőkkel és civil társadalmi szervezetekkel az ilyen eseményeken való részvételük módjairól, figyelemmel a Bakuban 2015-ben megrendezendő első európai játékokra és az Oroszországban 2018-ban megrendezendő FIFA labdarúgó-világbajnokságra; kéri egy uniós politikai keret kidolgozását a sporttal és az emberi jogokkal kapcsolatban, és kéri, hogy a megfelelő kötelezettségvállalásokat építsék be az emberi jogokra vonatkozó következő cselekvési tervbe;

211. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok egyetemes voltából fakadóan, illetve az UNESCO-egyezmények alapján a kulturális sokszínűség és a kulturális örökség világörökségnek minősül, és a nemzetközi közösségnek kötelessége együttműködni azok védelmében és előmozdításában; úgy véli, hogy a kulturális és művészeti örökség szándékos rombolása, ahogy az jelenleg Irakban és Szíriában történik, háborús bűncselekményként és emberiség elleni bűncselekményként;

Az Európai Parlament emberi jogi tevékenységének fokozása

212. megismétli elkötelezettségét a Parlament saját eljárásainak, folyamatainak és struktúráinak folyamatos javítása mellett, annak biztosítása érdekében, hogy az emberi jogok és a demokrácia fellépéseinek és politikáinak középpontjában legyenek; felhívja a figyelmet arra, hogy többek között a gondolatszabadságért adományozott Szaharov-díján keresztül elkötelezetté vált emberi jogok mellett; úgy véli továbbá, hogy az Emberi Jogi Albizottság küldetésének teljesítéséhez, amely az Eljárási Szabályzat szerint „az Unió külső politikái és emberi jogi politikája közötti összhang biztosítása”, az egész Parlamentre kiterjedő hatékony együttműködés és az emberi jogok általános érvényesítése szükséges;

213. felhív az emberi jogok és a demokrácia előmozdítására vonatkozóan az Európai Parlament parlamentközi küldöttségeinek készített iránymutatások jobb végrehajtására, és ösztönöz az iránymutatások felülvizsgálatára, melyet az Emberi Jogi Albizottsággal együttműködésben a küldöttségi elnökök értekezletének kell elvégeznie; ajánlja ezzel összefüggésben egy olyan gyakorlat bevezetését, amelynek keretében szisztematikusabban és átláthatóbban vetik fel az emberi jogi kérdéseket a harmadik országokban tett küldöttségi látogatások során, különösen a Parlament állásfoglalásaiban említett egyedi esetekben és a kockázatnak kitett Szaharov-díjasok és Szaharov-díjra jelöltek esetében, és beszámolnak a megtett intézkedésekről az Emberi Jogi Albizottságnak írásban és – ha politikailag indokolt – egyedi eligazító üléseken;

214. hangsúlyozza, hogy folyamatosan gondolkodni kell arról, hogy milyen módon lehet legmegfelelőbben maximalizálni az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló parlamenti állásfoglalások hitelességét, láthatóságát és hatékonyságát, és hangsúlyozza, hogy megfelelően össze kell hangolni az összes európai intézmény, valamint a Demokráciáért Európai Alapítvány által végzett nyomom követést; hangsúlyozza különösen a sürgős parlamenti állásfoglalásokban felvetett kérdések intézményi nyomom követésének szükségességét;

2015. március 12., csütörtök

215. ösztönzi, hogy az emberi jogok támogatásával és előmozdításával kapcsolatban a Parlament rendelkezésére álló különböző eszközöket egyetlen stratégiai dokumentumban foglalják össze, amelyet a Parlament a plenáris ülésen fogad el; felhív, hogy hozzanak létre egy rendszeresen frissített weboldalt, amely felsorolja az Európai Parlament sürgős állásfoglalásaiban említett emberi jogi jogvédőket, és hozzanak létre egy belső parlamenti munkacsoportot is, amely világszerte nyomon követi e felsorolt emberi jogi jogvédők ügyeit, arra bátorítva a harmadik országokba utazó küldöttségeket, hogy találkozzanak velük;

o

o o

216. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, a 69. ENSZ-közügyűlés elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az EU küldöttségvezetőinek.